

881

H3b.Y8

PRIM LUDWICH

INSUNT VARIETAS LECTIO MIS
ET SCOLIA AD BATRACHOMYO-
MACHIAM EX CODICE VENETO
CUM EPIMETRO EDITA AB
ARTHURIO LUDWICH

1875-1876

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

<http://archive.org/details/varietaslectionu00ludw>

NATALICIA

PRINCIPIS GENEROSISSIMI

GUILLIELMI PRIMI

REGIS BORVSSORVM IMPERATORIS GERMANORVM

DIE XXII MARTII ANNO MDCCCLXXI

PIE CELEBRANDA

INDICUNT

ACADEMIAE ALBERTINAE PRORECTOR ET SENATUS.

INSUNT VARIETAS LECTIONIS ET SCHOLIA AD BATRACHOMYOMACHIAM EX CODICE VENETO
CUM EPIMETRO EDITA AB ARTHURIO LUDWICH.

REGIMONTI.

TYPIS ACADEMICIS DALKOWSKIANIS.

Eidem codici Veneto Marciano nr. DCXIII., ex quo ante hos tres menses in programmata Acad. Alb. Regim. 1871. I. scholia ad Odysseae l. XIII. edidi*), etiam haec varietas lectionis et scholia ad Batrachomyomachiam debentur. Quo de codice a compluribus manibus conscripto quum l. l. fusius egerim, nunc satis habeo commemorare, manum M^a (quae in his est **a**), iis omnibus, quae Odysseam exaraverunt, recentiorem, eandem tamen, quae ad Odysseam longe plurima adnotamenta adpinxit, in foliis quinto sexto septimo Batrachomyomachiam cum scholiis interlinearibus et marginalibus scripsisse: quibus pauca addita sunt ab M^b (quae in his est **b**) etiam recentiore manu; sed eadem manus **b** totum folium quartum scholiis ad Batrachomyomachiam replevit. Quae omnia quamvis parvi pretii ad verbum quam potui diligentissime descripta ad versus suos revocavi et inordinata digessi; monendum vero, haud pauca propter minutos characteres in schedis hic illic detritis fuisse lectu difficillima vel prorsus evanuisse: quae dubitationis signo (?) vel aliter notavi; cancellis inclusa mihi ipsi nolenti potius quam volenti has nugas perpolire exciderunt. Textum quem dicunt poematii contuli cum Augusti Baumeisteri recensione Gottingae 1852 edita, cuius numeros quoque versuum retinui. Litteris DC. significavi DuCangii glossarium, qui et glossis interlinearibus mss. in Batrachomyomachiam ex cod. Colb. 4343 et Reg. („quas Leonardo Cretensi quidam adscribunt“ Ind. auctor. p. 35. nonne Laonico Cretensi? cf. ib. p. 53) saepius usus est et Demetrii Zeni Zacynthii Batrachomyomachia versibus politicis scripta (exstat cum Martini Crusii adnotationibus in eiusd. Turcograeciae libro VI. pag. 371—399 et in Joh. Mich. Langii ad poesin Barbaro-Graecam succineta introductione Altdorfi a. 1707 edita pag. 45 sqq.).

*) Ibi haec corrigenda remanserunt: pag. 3 lin. 1 ab infer. marg. lege *ter est adnotatum*, pag. 21 lin. 6 a super. marg. lege *ἀπό* pro *ἀπο*, ead. pag. ad vs. 427 lege *καθ' ἑξῆς*.

SCHOLIA. Οὐδ' ῥήτορσι μόνον καὶ ποιηταῖς καὶ φιλοσόφοις εὐπορίαν ὁμηρος δίδωσι τῶν οἰκείων ἐπιστημῶν οὐδὲ στρατηγοῖς τε καὶ ἄρχουσι καὶ πολεμισταῖς, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς παῖζειν ἐθέλουσι σπουδαῖα προστίθῃσι παίγνιαι ἐν τε τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ποιήμασι καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ μυοβατραχομαχίᾳ· συγκέκρται γὰρ αὕτη παιγνίους τε καὶ σπουδάσμασι. καὶ διατοῦτο μᾶλλον ἀρμόζει μείραξιν ἀπαλοῖς ἐπιτοημένοις περὶ τὰ παίγνια, ὅσους δηλαδὴ ἔτι ἡ ἐγκύκλιος παιδεύσεις γαλακτοτροφεῖ. ἐπεὶ δ' ὥς φθάνομεν λέξαντες μέτεστι ταύτῃ τῷ γε κατ' ἀλήθειαν βλέποντι καὶ συγχῆς ὠφελείας, φέρε τὰ μὲν ἄλλα παρήσομεν, ὅσα δὲ τινὶ πρὸς ὄνησιν, ταῦτα μετελευσόμεθα. ἡ τοίνυν παρούσα ποιήσις μυῶν καὶ βατράχων ἐμφέρει πολέμους· διδάσκει δὲ πρότερον, τίνα μὲν βατράχων τὰ βρώματα, ποῖα δὲ τοῖς μυσὶ, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἱστορίας τινὰς καὶ διδασκαλίας ἡθικὰς εἴτουν παιδευτικὰς παραδίδωσι τοῖς νέοις φράσιν ὠραίαν καὶ λεκτικὴν, ὅση τῇ ποιητικῇ χρήσιμος, καὶ ἱστορίαν καὶ μέτρον καὶ ἄλλα τὰ ὠφέλιμα καὶ τοῖς εἰσαγωγικοῖς τὰ ἐς ποιήσιν χρήσιμα **b** ἰστέον ὅτι τὰ μὲν πράγματα καὶ ὁ πόλεμος περὶ πον τὸν ἡριδανὸν ποταμὸν κεῖται ἐς λίμνην τινὰ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ πλημμύρουσαν καὶ συνισταμένην (cf. ad vs. 10). ἡ δὲ ὑπόθεσις ἔχει οὕτω· μῦς τις ἐκδιψῶς ἐν (hoc ex ὧν corruptum videtur) λίμνῃ ἐπλησίασε καὶ πίνων ἡρωτήθη παρὰ βατράχον, τίς τε εἴη καὶ πόθεν. ἐπεὶ δὲ πάντως σαφῶς εἴρηκεν, εἰς ἔρωτα ἤλθε τοῦ κολυμβῆσαι, καὶ ἐπιβὰς τῶν τοῦ βατράχου νώτων, ἐπεὶ περ ἐκεῖνος ὄφιν θεασάμενος κατέδυν, ἄπειρος ὧν πλευστικῆς πνίγεται. τυγχάνει δὲ ἕτερος μῦς αὐτό πον (αὐτόθι? quod Lehrsio debeo) καὶ τὸ γεγονὸς καθορᾶ καὶ μνηύει τὴν τύχην τοῖς μυσίν. οἱ δὲ ὀπλίζονται καὶ συμβάλλουσι τοῖς βατράχοις πόλεμον. καὶ μικροῦ πάντας διεχειρίσαντο, εἰ μὴ ζεὺς βατράχους ὠκτείρησε καὶ συμμάχους αὐτοῖς καρκίνους ἀπέστειλεν, οἱ τοὺς μύας κατηγωνίσαντο καὶ εἰς φρυγὴν ἔτρεψαν τὰ οὐραῖα τοῖς στόμασι καὶ ταῖς χηλαῖς τέμνοντες. ἡ μὲν ὑπόθεσις τοιαύτη. ἔστι δὲ τὸ παρὸν ποίημα μῦθος ἡθικὸς μᾶλλον ἢ ποιητικὸς, οὐχ ὅτι παιδεύει τὰ ἡμῶν ἥθη εἰς ἀνθρώπινα· καὶ ἐντεῦθεν οὖν γλυκύτατον **b** ἀρχὴ τῆς μυοβατραχομαχίας **a**, suprascriptum αὕτη δὲ ἐστὶ τίγρητος (sic) τοῦ καρός **a** (cf. Tzetzes Exeg. in II. p. 37,3 Herm.) 1 ἀρχόμενος πρῶτον· ὁ νοῦς τοῦ προοιμίου τοιοῦτος ἐστίν· ἀρχὴν ποιῶν τοῦ παρόντος ποιήματος εὐχομαι ἐλθεῖν τὰς μούσας εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν· εὐχομαι, ἵνα καὶ πάντες οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἐμοῦ ποιήματος ἀκούσωσιν. εὐκατάστου (εὐκατάστατον?) δὲ ἐστὶ τὸ προοίμιον καὶ ἀξιωματικόν. ἵνα γὰρ πείσῃ πάντα[ς] ἀκοῦσαι τοῦ ποιήματος, ἐπὶ τὰς μούσας ἀναφέρει τὸν λόγον, οὐχ ἑαυτῷ θαρρῶν, ἀλλὰ ταῖς θεαῖς. ἐκ τούτου δὲ ἐξέβη καὶ λόγος τὸ „χρὴ ἀπὸ τοῦ θεοῦ

ἄρχεσθαι καὶ εἰς τὸν θεὸν καταλήγειν“. ^ωδοκεῖ μοι καὶ τὸν τιμαὶ πλάτωνα ἐντεῦθεν ἐλληγέαι τὴν ἀρχὴν λέγοντα (p. 27 c) „πάντες ὅσοι καὶ καταβραχὺ σωφροσύνης κατέχουσιν, ἐπὶ παντὸς ὀρμῇ καὶ σμικροῦ πράγματι θεὸν αἰεὶ πον καλοῦσιν“. τί γάρ εἶπέ μοι τούτου τοῦ ποιήματος εὐτελέστερον; ἀλλ' ὁμως ὁ πολὺς ὁμηρος καὶ μᾶλλον ἐν τούτῳ τὰς μούσας ἐπικαλεῖται, ἵνα, ὥς εἵπωμεν (l. εἵπομεν), προτρέψῃται πάντας εἰς τὴν τούτου ἀκρόασιν. (καὶ σημείωσαι, coll. adnot. ad v. 72) ὅτι ἐν μὲν τῇ ἰλιάδι μόνον τὴν καλλιόπην ἐπικαλεῖται ἀπὸ τῶν ἄλλων μουσῶν, ὥ

4 ^{εί ην} δῆριν 8 ἔπος] λόγος ἔχεν] ἔσχεν

συντ[όν]ως δὲ καὶ ἐν τῇ ὀδυρσειά „ἄνδρα μοι ἔννεπε μουσα“, ἐνταῦθα πάντα τὸν χορὸν τῶν μουσῶν· καὶ εἰκότως· ἐκεῖ γὰρ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἡ ὕλη χρησίμη οὖσα καὶ ἐκ μόνης τῆς καλλιόπης δύνανται (δύνανται?) ἐφέλκειν καὶ ἡδύνειν τὸν ἀκροατὴν· ἐνταῦθα δὲ ἐπεὶ ἡ ὕλη ἐστὶν εὐτελής, διατοῦτο δὴ δέεται πασῶν τῶν μουσῶν. δύναται δὲ καὶ ὁ τοῦ γοργίου ῥήμ⁰ (i. e. ῥήματος. lege ῥήτορος) λόγος ξυμβάλλειν ἐνταῦθα λέγων „τὰ μὲν αὐτῶν ἰσχυρὰ τῶν νοημάτων δεῖσθαι ὀλιγωτέρας σπουδῆς, τὰ δὲ ὀλιγώτερα πλείονος“ **b** ἀρχόμενος] ἀρχὴν λαμβάνων ἐγὼ τοῦ λόγου ἐμοῦ ποιήσω **a il** (i. e. scholium interlineare) *) ὅτι αἱ μουσαι διὸς εἰσὶ θυγατέρες καὶ μνημοσύνης κατὰ τὸν μῦθον· τοῦ μὲν διὸς, εἰς τὸν νοῦν ἐκλαμβάνομεναι ἀλληγορικῶς· τῆς δὲ μνημοσύνης, εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν· τῶν δὲ μουσῶν, εἰς τὰς γνώσεις. εἰσὶ δὲ θ' οὕτω καλούμεναι· κλειῶ ^πθαῖλεια εὐτέρπη τερψιχόρη ἑρατὼ πολύμνια μελπομένη οὐνία καὶ καλλιό **b** ἐλικῶν πραγματικῶς ὅρος βοιωτίας, ἀλληγορικῶς θ' σφαίρας ἢ βίβλου, ἀπὸ τοῦ ἐλίσσεσθαι **a** 2 ἐλθ⁰εν] καταλαβεῖν **b il** ἐμὸν ἦτορ] τὴν ἐμὴν ψυχὴν **b il** ἐπεύχομαι] παρακαλῶ **a il** ἐνεκ' αἰοιδῆς] ἐνεκα τῆς ποιήσεως **b il** 3 ἦν] τὴν αἰοιδὴν **a il** νέον] νεωστὶ **a il** ἐν δέλτοισιν] πῶς δε sic **a il** βιβλίους **b il** θῆκα] ἐν τίσι **a il** ἀφαιρέσεις ἰωνικὴ **b il** ποιητικῶς, ἔγραψα **a** 4 δῆριν] μάχην **b il** λέγω τὴν **a il** πολεμόκλονον] τὸ τὴν ταραχὴν τοῦ πολέμου **a il** ἄρως] ἰστέον δὲ οὐτὸ ἄρως τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται· ἄρως ἄρητος, ἄρως ἄρεος· τὸ συνηρημένον δὲ ἄρους οὐχ εὐρεται. ἔστι δὲ καὶ ἄρεως ἄρεως **b** (cf. Herodian. II 682, 4 Lentz.) 5 εὐχόμενος] παρακαλῶν ἐγὼ **a il** βαλέσθαι] ἀντὶ τοῦ βαλεῖν **a il** ταύτην τὴν ποίησιν **b** 6 πῶς] τί βαλεῖν **a il** μύες] παρὰ τὸ μύς τὸ ἐπικαλύπτομαι **b il** ἀριστεύσαντες] νικῆσαντες καὶ ἀριστεῖα λαβόν[τ]ες **a il** ἔβησαν] βίβημι **b il** 7 γηγενέων] τῶν ἀπὸ γῆς γεννηθέντων **a il** ἀπὸ τῆς γῆς **b il** μιμούμενοι] οἱ μύες καὶ οἱ βάτραχοι **a il** 8 ὥς] καθάπερ **a il** ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν] ὥς τὸ λέγου[σι]ν οἱ ἄνθρωποι **a il** ἔην] ἐστὶν **b il** ἔσχεν] εἶχεν **a il** 9 ποιεῖ· τοῦ διηγήματος ἄρχεται ἀπὸ εὐποικίλου καὶ παισὶ μάλιστα πρέποντος **b** διψαλέος ὁ ἐκδιψος. καὶ ἡ αἰτία τοῦ δίψους ἐντεῦθεν δῆλη· ἐν γὰρ τοῦ εἰπεῖν

*) Ab his glossis interlinearibus differt paraphrasis interlinearis Theodori Gazae nomini addicta, cuius initium edidit Bandinius e Laurentiano codice I plutei XXXII (Catalog. II p. 121): ἀρχὴν τὴνδε ποιούμενος προηγουμένως τὸν τῶν Μουσῶν σύλλογον ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀμικέσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὐχομαι χάριν ὧδῆς καὶ ἐμμελίας ποιητικῆς, ἣν νεωστὶ ἐν πινακίδιοις καὶ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν ἔθηνκα, μάχην ἄπειρον καὶ πλείστην (superscriptum est μεγίστην), ἔργον πολυτάραχον πολέμου (superscr. Ἄρεος), θεόμενος εἰς τὰ ὅλα πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐμβαλεῖν κ. λ. Totam hanc paraphrasin ex eodem codice in vulgus emisit Franciscus Fontani in libro qui inscribitur „OMHPOY BATPAXOMYOMAXIA SYN THI METAPHASEI. Florentiae et Lipsiae 1804.“ sed, ut ex illo Bandinii specimine colligo, non ea diligentia, quam praedicat: „nefas enim duxi“ inquit „quidquam immutare vel imminuere“. Ea quoque scholia sunt diversa, quibus usus est Leonhart. Lycius, cuius ad vs. 3 haec sunt verba (ed. Lips. 1622. pag. 39): „in antiquo libro habetur tale σχόλιον: ἦν ἐν ταῖς βίβλοις ἐγγράφων καὶ χωράτιων [sic] δηλονότι ἔθηνκα ἐν τοῖς ἐμοῖς γόνασιν. ὁ γὰρ γράφων τίθησιν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ γόνασι τὸν χάρτην καθ' οὗ γράφει.“ De Moschopuli scholiis nihil habeo comperti, nisi quod C. Wachsmuth adnotavit in Mus. Rhen. XX. (1865.) p. 176.

10 ἀπαλὸν] γρ' πίνων in marg.

11 κατεῖδε

12 λιμνόχαρις

„γαλέης κίνδυνον ἀλύξας“ ἐδήλωσεν χεν (codex lacunam habet. fort. ἔτρεχεν). ὁ δρόμος δὲ καύματος ἐστὶ γεννητικὸς καὶ διατοῦτο καὶ τοῦ ἔγρου ἀναλωτικὸς, ὃ γέννα τοῦ δίφους **b** διψῶν **a**il ἀπὸ τοῦ (παρὰ τὸ Et. M. 279, 55, sed v. ad vs. 10. 111. 129 et Sylburg. ad Et. M. 1, 20) ἔπιω, τὸ βλέπω, ἔψω καὶ ἐκ τούτου ἔψα καὶ δίψα **b**il γαλέης] νύμφης **a**il γαλῆ ἡ κάτα ἡ καὶ ἡ αἰλουρίς (cf. ad v. 114), ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἄλεσθαι. ἡ αὐτὴ δὲ ἐστὶ καὶ ἀσκαλαβώτης **b** [ἀ]λύξας: οὗτο ἀλύξας ἀπὸ τοῦ ἀλύσσω θέματος γίνεται, ὅπερ γίνεται οὕτως· ἀλεύω (ἀλύω Et. M. 71, 43), τὸ ἐκφείγω, οὗ ὁ ἀόριστος ἦλευσα· ἐκ γοῦν (haec duo verba fere detrita) τούτου διὰ δύο σο ἀλύσσω, οὗ ὁ μέλλων ἀλύξω **b** 10 ἐν λίμνῃ: λίμνη λέγεται καὶ ἡ θάλασσα καὶ τὸ ἀπλῶς σύστημα τῶν ὑδάτων. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λίαν μένειν. οὗ γὰρ τὰ ῥέοντα λίμναι λέγονται, ἀλλὰ τὰ ἰστάμενα **b** (Et. M. 566, 13) ἀπαλὸν] τὸ τρυφερόν **a**il τὸ δὲ ἀπαλὸν ἀπὸ τοῦ ἀπιόμαι ἀπιαλὸν καὶ ἀπαλόν. ὥσπερ τὸ μαλακὸν ἀπὸ τοῦ μαλάσσεσθαι, οὕτω καὶ ἀπαλὸν ἀπὸ τοῦ ἀπιεσθαι γίνεται **b** γένειον] τὸ **a**il γένειον: οὗ ἄλλο μὲν ἐστὶ γένυς, ἕτερον δὲ τὸ γένειον. γένυς μὲν γάρ ἐστὶ τὸ ὑπεράνω ἢ μᾶλλον ἐκατέρωθεν τῶν ὀδόντων χεῖλη. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κενόν, τὸ κοῦφον, διὰ τὸ εἶναι ταῦτα κενὰ ὀστέων (Et. M. 226, 2). γένειον δὲ ἡ ἐν τῇ γένυι τρίχωσις καὶ ὁ πώγων **b** 11 τερπόμενος] πίνων **a**il εὐφρανόμενος **b**il μελιθεῖ] γλυκεῖ **a**il τὸν δὲ] τὸν μῦν **a**il κατεῖδε] ἐθεάσατο **b**il τὸν κατεῖδε: οὗ οὐ μόνον αἱ μετοχαὶ ἀντὶ ὀνομάτων λαμβάνονται οὐδὲ προθέσεις ἀντὶ συνδέσμων, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ προστακτικὰ ἄρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν, ὡς ὅταν λέγωμεν ὃ καὶ ὅστις· καὶ αὐτὰ πάλιν τὰ προστακτικὰ ἀντὶ ἀντωνυμιῶν, ὡς ἐν τῇ ἱλιάδι (A 9) „ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεῖς“ ἀντὶ τοῦ „οὗτος γάρ“, καὶ ὡς ἐνιαῦθα. τὸ δὲ κατεῖδε σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὡς μόνον ἐπὶ παρατακτικοῦ διφθογγιζόμενον, ἐπὶ τῶν χρόνων δὲ ἐγκλίσεων ἰωτογραφούμενον **b** (cf. Lentzii Herodian. II 497, 14) 12 λιμνόχαρις] ὃ ἐν τῇ λίμνῃ χαίρων, ἤρουν ὁ βάρταχος **a**il πολύφημος] ἐξοχώτατος τῶν ἄλλων **a**il ἐφθέγγετο] εἶπε **a**il 13 ξεῖνε: τί διαφέρει ξεῖνος, φίλος καὶ ἐταῖρος, καὶ εὔνους, συγγενὴς καὶ ἐρώμενος; ξένος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀπαξ ξενωθείς τινὲς καὶ διατοῦτο φιλωθεῖς· φίλος δὲ ὁ ἔξω πάσης φιλίας φιλῶν καὶ δι' αὐτὸ τὸ τῆς φιλίας καλὸν καὶ πον δεῆσαν συνδυσινῶν καὶ συνεινινῶν· ἐταῖρος δὲ ὁ συνήθης ἀπλῶς καὶ γνώριμος· εὔνους δὲ ὁ πιστὸς δοῦλος, ἡ εἰ χρη πείθεσθαι τῷ ἀριστοτελέῃ ἐν τοῖς μεγάλοις ἡθικοῖς (II 12 pag. 1212 a 3) περὶ τούτων διαλαμβάνοντι, εὔνους ἐστὶν ὁ ἀπὸ μόνου τοῦ ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι τί ὑπὲρ τινος ἀγαθὸν φίλος γενόμενος· συγγενὴς δὲ ὁ φύσει φιλῶν, οἷον ὁ πατὴρ ἢ ὁ υἱὸς ἢ ἀδελφὸς ἢ μήτηρ· ἐραστὴς δὲ καὶ ἐρώμενος οἱ διὰ πάθος φιλοῦντες καὶ φιλούμενοι **b** ὦ **a**il ^λ **g**il τίς] ποῖος **b**il ἐπ' ἡόνα] ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν **b**il ὁ φύσας] ὁ γεννήσας **b**il 14 πάντα] ἅ σοι λέγω **a**il ἀλήθευσον] εἶπε τὴν ἀλήθειαν **a**il ἅπερ μοι μέλλεις εἰπεῖν ἀληθῶς εἶπε **b**il ψευδόμενον: οὗτο τὸ ψεῦδος ἀπὸ τριῶν ταντὸ σημαίντων ῥημαίων δοκεῖ γίνεσθαι· τὸ ἔψω τὸ (hoc ex δὲ videtur corruptum) λέγω τοῦ σημαίνοντος τὸ βλάψω, τὸ εἶω τοῦ σημαίνοντος τὸ καίω, καὶ τοῦ

20 ὄχθαις 21 καὶ σε 24 ἀπαμείβετο] ἡμείβετο 25 ζητεῖς φίλε· δῆλον ἅπασιν 26 θεοῖς
καὶ **a**, τε **b** *suprascriptit* 28 ἡ δέ μοι μήτηρ

δαίνω τοῦ δηλοῦντος τὸ αὐτὸ sic **b** ψευδῇ λέγοντα **b** il νόῳ] γνωρίσω **b** 15 σε γνοίην]
νοήσω σε **a** il ἐς δόμον] εἰς τὸν ἐμὸν δηλονότι οἶκον **b** il 16 δῶρα: δῶρον καὶ χάρισμα
διαφέρει· δῶρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ προκεχωρηστικόν καὶ ἀφ' ἐξουσίας, χάρισμα δὲ τὸ ἀπλῶς οὕτω
διδόμενον (haec duo fere detrita) **b** τοι] σοι **a** il ξεινήϊα] φιλικὰ **b** il τὰ ἐπὶ τοῖς
ξένοις (sic add. **b**) διδόμενα **a** il ἐσθλὰ: ἐσθλὸν τὸ ἀγαθόν, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω (Et. M. 382, 7).
πάντες γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἐθέλομεν καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐφιέμεθα, οὗ οὐ μόνον πολλὰ ὀφείλουσιν εἶναι
τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἐσθλὰ. οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἀγαπητὰ **b** ἀγαθὰ **b** il 17 φρυσίγναθος] ὁ
περιφρυσισμένος (sic) τὰς γνάθους ἔχων **a** il κενόδοξος κομπορήμων sic **a** 18 τιμῶμαι] τίμιος
εἰμὶ **b** il βατράχων] βάτραχος ὁ βάζων τραχέα (Et. M. 191, 57). σημειοῦται, οὗ βάτραχος
ἐκ πληρώσεως καὶ ὑδρομεδούσης ἰσχυρίζεται γεγενῆσθαι. ἐκ πληρώσεως μὲν (sed litterae ἕως μὲν fere
evanuerunt) καὶ ὑδρομεδούσης, ἥτοι πληοῦ καὶ ὕδατος· ἐξ ἡριδανοῦ δὲ, παρόσον ὁ ἡριδανὸς τῶν
ἄλλων ποταμῶν θερμότερον φέρει τῶν ἄλλων τὸ ὕδωρ, οὗ χρεῖα τῇ τοῦ βατράχου γενήσεται.
μυθεύονται δὲ διατοῦτο, οὗτο ὁ φρεσὶν ὠλισθησεν ἐν τούτῳ τῷ ποταμῷ*), ὃ πλεονεξία τίς δοκεῖ
τοῦ πτωχούτου τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοῖς. ὁ ἡριδανὸς δὲ παρόκειται τοῖς κελτοῖς, ὡς μαρτυρεῖ
δὲ καὶ ὁ διονύσιος (Perieg. 289 sq.) λέγων „τοῖς δ' ἐπὶ πτωχεύοντι ὄρος καὶ δώματα κελτῶν
ἀγρόθι πηγῶν καλλιρροῦν ἡριδανοῦ“ **b** ἡγούμενος] ἡγεμονεύων **a** il βασιλεύων τῶν βα-
τράχων **a** ἡματα πάντα] ἡμέρας πάσας **a** il 19 πηλὸς] ἡγουν ὁ πηλὸς **b** il ὑδρο-
μεδούση] τῇ μεδούσῃ ἐν τοῖς ὕδασι **a** il 20 μιχθεῖς] τίνι; τῇ ὑδρομεδούσῃ **a** il παρ'
ὄχθαις] πλ (puto πλησίον, cf. ad 154. 195 et Bast. ap. Schaefer. Gregor. Cor. p. 820 et 832)
a il τὰ χεῖλη **b** il ἡριδανοῦ] ποταμοῦ **a** il κελικοῦ **b** il 21 καὶ σε δ' ὁρῶ καλὸν τε
κτε.] οὗς ἡ φύσις ἐκολόβωσεν ἄνδρες οὐκ ἀγαθοὶ **b** sine lemmate in superiore margine, quod
scholium huc referri posse duxi ἔσοχον] μέ **a** il ἄλλων] μῶν **a** il 22 μαχητήν]
σχυρὸν **a** il 23 ἔμμεναι] ὑπάρχειν **a** il γενεήν] τὸ γένος **a** il ἀγόρευε] λέγε **a** il
24 τὸν] τὸν βάτραχον τὸν φρυσίγναθον **a** il ψυχάρπαξ] ὁ τὰς ψυχίας (l. τὰ ψυχία) ἀρπάζων
ἡγουν ὕμᾱς **a** il φώνησέν τε] ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο **a** il 25 τίπτε] τί ποτε **a** il ἦν (?)
καὶ κατὰ συγκοπήν **b** il τοῦ μόν] ἰωνικόν **a** il φίλε] ὦ **a** il δῆλον] ἡ γενεὰ ἐμοῦ
a il 27 κικλήσκομαι] καλοῦμαι **a** il κοῦρος] παῖς **a** il 28 τρωξάρταο] τοῦ τρώ-
γοντος ἔρτους **a** il πατρὸς] τοῦ μῦθος **a** il μεγαλήτορος] μεγαλοψύχον **a** il ψυχάρπαξ
μεγαλήτορα λέγει τὸν οἰκεῖον πατέρα τὸν τρωξάρτην, ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν λόγων δῆλος

*) Lycius pag. 36: „ut autem propius ad rem accedam, primum hoc est indicandum, poetam ranarum et murium pugnam ita describere, quasi illa commissa esset juxta Eridanum, cuius rei causa talis est annotata in manu exarato codice, de quo meminimus: οὗτο ἡ τῶν βατράχων γενεὴ ἐκ θερμοῦ ὕδατος καὶ πληοῦ γίνεται. τοιοῦτο δὲ τὸ τοῦ ἡριδάνου διὰ τὸν ἐκεῖ κεραινωθέντα φασθόντα“.

29 θυγάτηρ 31 παντοδαποῖσι 32 ποιῇ^{εἰς} ἐς] εἰς 33 ἐμοί γε 34 οὔτι με λήθῃ^{εἰ}
 35 τρισκοπάνιστος (cf. gloss.) 36 οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος (τανύπλεκτος corr. **b**) ἔχων πολλήν
 σισαμίδα (σῖσαμουτύρον **b** adscripsit) 37 οὐχ ἦπατα] οὐχ' (sic semper) εἴματα (ἦπα **b** supra-
 scripsit) 38 οὐδὲ τυρὸς 40 θοίνην 42 ἀπέφυγον 43 εὐθὺς 44 οὐ δέδι' ἄνθρωπον]
 ἄνθρωπον οὐ δέδια μέγα σῶμα] σῶμα μέγα

ἐστὶ τριῶν τε στερηθεῖς παίδων καὶ μεγαλοψύχων **b** μήτηρ] ἡ μὺς sic **a** il 29 λειχομύλῃ]
 ἡ τὰς μύλας (**b** corr. τοὺς μύλους) λείχουσα **a** il θυγάτηρ] ἡ **a** il πτερονοτρόκτου]
 τοὺς (l. τοῦ) τὰς πτέρνας τρώγοντος **a** il 30 γείνατο] ἐγέννησε **a** il ἡ λειχομύλῃ **b** il γείνατο
 δ' ἐν καλύβῃ: γείνω, ὁ μέλλων γενῶ, ὁ ἀόριστος ἔχεινα, ὁ μέσος ἐγενάμην ἐγίνω ἐγέναιτο
 (excidit fortasse καὶ ἰωνικῶς γείνατο vel tale quid; vid. ad v. 3 θῆκα; ceterum cf. Et. M. 229, 17).
 αἱ ἀφαιρέσεις γὰρ τῶν ἰώνων εἰσὶ, αἱ συγκοπαὶ τῶν αἰολέων, αἱ ἀποκοπαὶ τῶν ἀτυικῶν καὶ τῶν
 δωριέων **b** βρωτοῖς] τ[οῖς] βρώμασι **a** il 31 ἐδέσμασι] τροφαῖς **a** il παντοδα-
 ποῖσι] καὶ ἄλλοις τισὶν **a** il διαφόροις **b** il 32 ἐς φύσιν] κατὰ τὴν **a** il ὁμοῖον] ὅμοιον
a il 33 σοὶ] σοῦ **a** il βίος] ἡ ζωὴ **a** il διαγωγὴ **b** il ὅτι ὁ βίος πλείονα σημαίνει· καὶ
 γὰρ τὸν παρόντα κόσμον, τὴν ζωὴν ἐνὸς ἐκάστου, τὴν πολιτείαν, τὴν τέχνην, τὴν περιουσίαν καὶ
 τὴν ἀμαρτίαν· νῦν δὲ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν διαγωγὴν σημαίνει **b** (cf. excerpta Barocciana apud
 Nauck. Lex. Vindob. p. 325, 25) αὐτὰρ] δὲ **a** il ἐμοί] ἐμοῦ **a** il 34 ὅσσα] ὅποσα
a il παρ'] ἐν **b** il τρώγειν] ἐσθίειν **b** il 35 τρισκοπάνιστος] τί ἐν κέينو πολὺ
 sic **a** il δυσκόλως τριβόμενος **b** il εὐκύνκλου] πολυποικίλου **a** il κανοῦν ἄγρος τί, ἐν ᾧ
 συντρίβουσι τὸν στίον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ χαίρω (l. χαίνω ex Et. M. 489, 13) γίνεται τροπὴ τοῦ
 δασέος εἰς ψιλὸν **b** 36 οὐδὲ πλακοῦς] οὐδέ με λάθῃ ὁ **a** il πλακοῦντες εἰσὶν εἶδη
 καρῶνλμάτων (corr. καρνεκνυμάτων ex Hesych.) ἐξ ἄριων καὶ τυρῶν κατεσκευασμένοι **b** τανύ-
 πλεκτος **b**] ἐπιτεταμένος **b** il 37 τόμος ἐκ πτέρνης] τὸ κόμμα τοῦ παπονιζίου **a** il του-
 μάζιν sic **b** il τόμος τὸ τουμάζιον (? τομάριον, de quo v. DC.), ὁ ἐκ πτέρνης γινόμενος, ἤγουν
 τοῦ ἄκρου τῆς χειρὸς, τοῦ ἀναλογούντος πτέρνῃ ποδὸς **b** πτέρνῃ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ τὴν βάσιν
 τηρεῖν καταιροπῇ τοῦ β̄ εἰς π̄ **b** ἦπα[τα] σαχαροπούκια **b** il (σαχαροπούγγιον ex Laonic. Cret.
 ad Batrach. habet DC.) ἦπατα δὲ καὶ αὐτὰ εἶδη πλακούντων ὅμοια κατὰ τὸ σχῆμα τῷ ἦπαι **b**
 λευκοχίτωνα] λευκά **a** il 38 οὐδὲ] λήθῃ ἐμὲ **a** il (ad vers. super. est λάθῃ) νεόπηκτος]
 νεωστὶ κατασκευασμένος sic **b** il 39 χρησιτὸν μελίτωμα] τὸ κατασκευαζόμενον **a** il καὶ διὰ
 μέλιτος **a** γλύκνυμα **b** il τὸ] ὅπερ **a** il μάκαρες ποθέουσιν] οἱ θεοὶ τὸ τρώγειν αὐτό
a il 40 οὐδ' ὅσα] οὐδὲ λανθάνουσι τὰ πράγματα ἐκεῖνα ὅποια ὅσα **a** il θοίνην] εὐω-
 χίας **a** (**b** corr. ἠν) τεύχουσιν] κατασκευάζουσιν **a** il μάγειρος ὁ μαγαν[ε]ίας καὶ συσκευᾶς
 εἶρων καὶ πλέκων **b** 41 κοσμοῦντες] κοσμοποιοῦν[τες] **a** il - ἀρτύμασι] ἐν **a** il παν-
 τοδαποῖσιν] ποικίλοις **b** il 42 αὐτὴν] φήμην φωνήν **a** il 43 εὐθὺς] παραντίκα **a** il
 μετὰ μῶλον] εἰς πόλεμον **a** il 44 δέδια] φοβοῦμαι **a** il φοροῦντα] ἔχοντα **a** il

45 ἰὼν ἄκρον δάκτυλον δάκνω 46 ἄνδρα ἔκανε] ἔκανε ἄνδρα 47 ἀπέφυγεν 48 δύο
^{ταῦτα}
 μάλα πάντα τὰ δεῖδια 49 ἄγουσι 52 ἡ| ἡ τρωγλοδύοντια 53 ῥαφάνους οὐ κράμ-
 βνας 54 οὐ πράσοις: suprascriptum γρ' καὶ σεύτιλοις 56 μειδήσας 58 μάλ' καὶ
 v. 61 ante v. 60 legitur 60 δισσοῖς 61 γὰν καὶ ἐν ὕδασι 62 εὐχερὲς ἐστί 63 βαῖνε
 μοι 64 ὅπως γηθ. ἐς ἐμὸν

45 λέκτρον] κοίτην **a**il ἄκρον δάκτυλον] τὸ ἄκρον τίπος; τοῦ δακτύλου **a**il
 46 λαβόμεν] λαμβάνων **a**il ἔκανε] παρεγένετο **a**il 47 νήδυμος] εὐφραντὸς **a**il
 οὐκ ἀπέφυγεν] οὐκ ἀπῆλθεν **a**il ἐμεῖο] ἐμοῦ **a**il 49 κίρκον] τὸν **a**il καὶ γα-
 λην] καὶ τὴν **a**il πένθοος] θρηῆνον **a**il 50 στονόεσσαν] ὀδυνηράν **a**il δολόεις]
 πανοῦργος **a**il πέλε] ὑπαρ^κ **a**il πότιμος] θάνατος **a**il 51 πλεῖστον] καταπολὺ
ail περι-] περισσῶς **a**il 52 τρωγλοδύονντια] τὸν ἐρχόμενον εἰς τὰς τρ[ύπ]ας **a**il
 (tinea mutilavit: cf. ad v. 206) τρώγλην] τρύπ^{αν} **a**il ἐρεεῖνει] διώκει **a**il 53 ῥαφά-
 νους] ῥεπάνια **a**il 54 χλωροῖς] τρυφεροῖς **b**il ἐπιβόσκομαι] τρέφομαι **b**il σελίνοις]
 ἐν **b**il 55 ταῦτα] ἄπερ εἶπον **b**il ὑμέτερ'] ἡμέτερος ἐπὶ πρώτου προσώπου· ἡ γίνεται ἀπὸ
 τοῦ ἐγὼ τροπῇ τοῦ εἰς ἡ· ὑμέτερος δὲ ἐπὶ δευτέρου προσώπου, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σύ ἀποβολῇ
 τοῦ σ **b** ἐδέσματα] βρώματα **a**il τῶν] ὑπαρχόντων **a**il κατὰ] εἰς **b**il 56 τάδε]
 αἶτινα εἶπεν ὁ μὺς (**b** corr. μῦς) **a**il μειδήσας] γελάσας **b**il ἀντίον ἡῦδα] ἐξεναντίας
 ἔλεγεν **b**il 57 ξεῖνε] γίλε **b**il λίην] ἰωνικὸν **b**il ἀνχεῖς] κανχήσαι κενοδοξεῖς **a**il
 ἡμῖν] ἐν **b**il τοῖς βατράχοις **a**il 58 θαύματ' ἰδέσθαι] θαυμαστὰ εἰς τὸ **a**il θαύματ'
 ἰδέσθαι: θαῦμα γίνεται ἀπὸ τοῦ θεῶν θεῶ, ὁ μέλλων θεάσω, ὁ παρακείμενος τεθέακα, ὁ πα-
 θητικὸς τεθέαμαι καὶ τροπῇ τοῦ εἰς αἰ δωρικῶς καὶ τοῦ αἰ εἰς ὕ αἰολικῶς θαῦμα καὶ συναιρέσει
 θαῦμα **b** (Et. M. 443, 39) 59 ἀμφίβιον: οἱ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βίοις τῇ τε γῇ καὶ τῷ ὕδατι
b καὶ κοσμεῖ τῇ τε γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ **a**il διπλοῦν κατὰ τὸν βίον **b**il βατράχοισι] τίσι
ail κρονίων] ὁ ζεύς **a**il 60 στοιχείοις δισσοῖς] τῇ τε γῇ καὶ τῇ θαλάσῃ **a**il.
 lemma illud in cod. numero δ signatum, contra ναίειν numero α, δαίματα β, μεμερισμένα γ
 ναίειν] καὶ ἔδωκε **a**il 61 σκιρτῆσαι] χορεῦσαι **a**il σῶμα] τὸ **a**il καλύψαι] . .
 αἶψαι **b**il. prior vocis pars detrita. θάψαι? 62 καὶ ταῦτα] ἄ σοι λέγω **a**il δαήμεναι:
 το δαήμεναι δωρικόν ἐστι. καὶ κανονίζεται οὕτως· δαίω τὸ μανθάνω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδαιον,
 ὁ παθητικὸς ἐδάην ἐδάης ἐδάη, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δαῆναι. οἱ δὲ δωρεῖς προστιθέασι καὶ τὴν
 με συλλαβὴν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ποιοῦσιν αὐτῷ δαήμεναι **b** μαθεῖν **a**il εὐχερὲς] εὐκόλον **b**il
 63 ὄλλαι] φθαρεῖς **a**il ὄλλαι κανονίζεται οὕτως· ὄλλω τὸ φθείρω, οὐ ὁ μέλλων ὀλλῶ, ὁ
 ἀόριστος ὦλα, ὁ δεύτερος ὦλον, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ὦλω, καὶ τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν ἐὰν
 ὦλωμαι ἐὰν ὦλῃ ἐὰν ὦλται, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ ἰωνικῶς ὄλλαι. οἱ γὰρ ἴωνες τὰ δεύτερα πρόσωπα
 τῶν παθητικῶν ἐκ τοῦ τρίτου ποιοῦσι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ, οἷον ἐὰν ὦλται ἐὰν ὦλται, ἐὰν
 ἀφίκηται ἐὰν ἀφίκηται **b** 64 γηθόσυννος] χαίρων **a**il εἰσαφίκηται] ἔλθης **a**il

65 ὁδ' (in scholio **B** infra posito legitur ὁδ' ἔμβαινε τ. χ. ἔ. ἀπαλοῖο δι' ἀνχ.) 66 γρ' ἄλματι
(littera altera detrita) in marg. 67 λίμνας, suprascriptum ἢ ὄρμους 68 δὴ ῥά 70 χαίτας
71 ἔσφιγγε καὶ ἀ γαστέρος 72 καὶ ἐπὶ βούλεσθ' 73 δεινὰ δ' ὑπεστενάρχιζε 74 οὐρῇν
μὲν πρῶθ' ἠπλώσεν ἥντι κώπην, suprascriptum λεί (i. e. λείπει) τὸ ἐν ὕδα

65 ἔφ η] ὁ βάρβαρος **a il** ἔβαινε] ἐκάθισε **a il** . . ὁ οὔτι (voluitne ἰστέον οὔτι ?) „ὁδ' ἔμβαινε
ιᾷχιστα χεῖρας ἔχων ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἄλματι κούφω“ καθυπερβατὸν συντάσσεται. ἔχει δὲ οὕτως
„ὁδ' ἔβαινε ιᾷχιστα ἄλματι κούφω“, εἴτα ἐξῆς „χεῖρας ἔχων, ἥγουν κραιῶν, διὰ τοῦ ἀπαλοῦ ἀνχέ-
νος τοῦ βατράχου“ **B** 66 ἄλματι] ἐν **a il** 67 ὄρμος ὁ λιμὴν. καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ
ὄρμου τοῦ σημαίνοντος τὸ δακτύλιον· καὶ τινες τῶν λιμένων τοιοῦτοι εἰσὶ περιγερεῖς τε καὶ εὐκαμ-
πεῖς **B** 68 νήξει] τῇ κολυμβήσει **a il** φυνισγνάθου] τοῦ **a il** 69 πορφυρέοις]
κελευνοῖς **a il** ἐπεκλύζετο] κατεποντίζετο **a il** 70 ἄχρηστον] τὴν **a il** μετάνοιαν]
τὴν ταπείνωσιν **a il** οὔτι τὸ μέμφομαι οὐ μόνον αἰτιατικῇ ὥς ἐνταῦθα εὐρηται συντασσόμενον,
ἀλλὰ καὶ δοτικῇ· καὶ ἐν τῷ κωμικῷ „τῷ δὲ λοξία μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην“ (Aristoph.
Plut. 10) **B** χαίτη ἢ τρίχωσις. γίνεταί δὲ κατὰ τινες ἀπὸ τοῦ κρατὶ κράτη, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ρ καὶ
προσθήσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ κ εἰς δασὺ χ χαίτη **B** (Et. M. 807, 47) 71 κατὰ γαστέρος]
τοῦ φρυγανάθου **a il** ἦτορ] τοῦ μνός **a il** 72 πᾶλλετ'] ἐκινεῖτο **a il** ἀηθείη] ἐν μωρία **a il**
ὅτι τὸ βούλετο ἰωνικὸν ἔστι. καὶ σημειῶσαι, ὅτι αἰ παθητικῶς ἐκφέρεται τὸ βούλομαι· ὡσαύ-
τως καὶ τὸ ὄψομαι καὶ τὸ οἶομαι καὶ τὸ ἔομαι, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω. διαποῦτο τὰ δεύτερα πρό-
σωπα τοῦτων αἰ διφθογγίζονται, οἷον τὸ βούλει, τὸ ὄψει καὶ τὸ οἶει καὶ εἶ. ὁ λόγος δὲ ἔστι
τοιοῦτος· πάντα δεύτερα πρόσωπα τῶν παθητικῶν διφθογγίζονται αἰτιατικῶς, ἡμεῖς δὲ οἱ τῇ κοινῇ
χρῶμενοι διαλέκτῳ, ἵνα μὴ συνεμπίπτῃ ἐν τοῖς τρίτοις τῶν ἐνικῶν ἐνεργητικῶν, διὰ τοῦ ἡ ταῦτα
γράφον μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι. ἐπεὶ οὖν τὰ προειρημένα ῥήματα, τὸ βούλει καὶ ὄψει καὶ
οἶει — ἐάσθω γὰρ τὸ εἶ ἀπὸ συνηρέσεως (sic) διφθογγιζόμενον — ἐνεργητικὸν οὐκ ἔχει διὰ τὸ μίαν εἶναι
τῶν παθητικῶν ἐνεργητικῶν (ἐνεργητικὴν? Lehrs conl.) τὴν σημασίαν, διαποῦτο εἰκότως καὶ διφθογ-
γίζεται πλὴν ἐν μόνῃ τῇ ὀριστικῇ ἐνκλίσει (sic)· οὐ γὰρ τῇ ὑποτακτικῇ ὑπατάσσονται· καὶ ταῦτα
διὰ τοῦ ἡ γράφεται πλὴν τοῦ ὄψει, ἐπεὶ τοῦτο μέλλοντος χρόνου ἔστι καὶ οἱ μέλλοντες οὐκ ὑπο-
τάσσονται, ὡς τὸ ἀλσχυλικὸν (Prom. 68) ἔχει „ὅπως μὴ σάντον οἰζυτεῖς ποιεῖ“. τὸ δὲ εἶ οὐδ'
αὐτὸ ὑποτάσσεται ὡς ὃν συνηρημένον, οὔτε τὸ δεῖ καὶ ῥεῖ καὶ ζεῖ καὶ πλεῖ ὑποτάσσονται, ἵνα μὴ
ἐκπέσωσι τῆς αὐτῶν σημασίας. τὸν δὲ τζέτζην διὰ κενῆς σιτβάδας λόγων ἐν τούτοις ἐνείροντα καὶ
μεγάλα φυνῶντα χαίρειν ἔα· οὐπω γὰρ ἦδαι τὸ ἀληθές **B** 73 ὑπεστενάρχιζε] ἐστέναζε **a il**
[φ]όβος, ὄκνος, δειλία διαφέρουσιν· φόβος μὲν ἔστιν ἡ μετὰ φόβου φηγή, ὄκνος ἡ τοῦ ἀπόντος
ἀναβολή, δειλία ἡ τοῦ παρόντος. οὕτω χοιροβοσκός τε καὶ ἡρωδιανός **B** κρυόεντος]
τοῦ δεινοῦ **a il** ὅτι τὸν φόβον κρυόεντα λέγει διὰ τὸ ἐν τῷ φοβεῖσθαι ἡμᾶς συστήλλεσθαι τὸ ζω-
ικὸν αἷμα κἀντεῦθεν κρύος γεννᾶσθαι. σημειῶσαι δὲ περὶ τῆς γραφῆς τοῦ κρυόεντος· εἰ μὲν γὰρ
ἡ πρὸ τοῦ ο συλλαβὴ βραχεῖα ἔστι καὶ τοῦ (leg. τὸ) ο συστήλλεται, οἷον θυόεις κρυόεις καὶ τὰ
τοιαῦτα, (insere εἰ) δὲ μακρὰ, μεγαθύνονται (? - θύνεται), οἷον ὠτόες (l. ὠτώεις) θειώεις (? κηώεις)

75 εὐχόμενός τε 76 πορφυρέοις δ' ἐκλύζετο πολλά δακρύων 77 φᾶτο σιόματος δ' ἀγό-
ρευν 78 ἐβάσταζε 80 ὥς νῦν ἀπλώσας (suprascriptum ἐμὲ βασιτάζων) ἐπὶ νῶτον

b (cf. Herodian. Ὀδυσσειακ. προσ. δ 1) ἀνάγκη] ἐν **a** il 75 ἰκέσθαι] ἐπι- sic **b** il
ἐλθεῖν **a** il 76 πορφυρέοις] μελάνοις **a** il ἐκλύζετο] κατεποντίζετο **a** il ἐβαπύζετο
b il 77 φᾶτο] ἔλεγεν **a** il 78 νῶτοισιν] ἱστορία **a** il quae historia ex Apollodoro (III 1, 1).
sumpta et in margine lacero et detricto a m. **a** adscripta sic se habet: ἀγῆνωρ παραγενόμενος
εἰς τὴν εὐρώπην γαμεῖ τηλέφασσαν καὶ τηνοῖ (sic) θυγατέρα μὲν εὐρώπην, παῖδα (sic) δὲ κάδμον
καὶ φοῖνικα καὶ κίλικα. τινὲς δὲ εὐρώπην οὐκ ἀγῆνωρος, ἀλλὰ φοῖνικος λέγουσι. ταύτης ζεὺς ἐρασθεὶς
πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης ῥόδου ἀποπλέων ταῦρος, ὃς χειροθήτης γενόμενος ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ
τῆς θαλάσσης ἐκόμισαν (sic) εἰς κρήτην. ἥ δὲ ἐκεῖ συνεννασθέντος αὐτῇ διὸς ἐγέννησε μίνωα ῥα-
δάμανθυν (sic). καθ' οὗτον δὲ σαρπηδὼν ἐκ διὸς καὶ λαοδαμείας τῆς βελλεροφόνου. ἀφανοῦς δὲ
εὐρώπης γενομένης, ὁ πατήρ αὐτῆς ἀγῆνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμπε τοὺς παῖδας εἰπὼν μὴ πρότερον
ἀναστρέφειν, πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν εὐρώπην. συνῆλθε δὲ ἐπὶ ζήτησιν αὐτῆς καὶ [τηλ]έφασσα ἡ μήτηρ
καὶ ὁ θάσος ὁ ποσειδῶν[ος]. ὥς δὲ φερεκύνδης (fr. 42 Müller) φησί, κίλικος. ὥς δὲ πᾶσαν
ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδ[ήν] ἀπογνόντες, ἀλ[λος
ἀλ]λαχοῦ κατώκησε (sic), φοῖνιξ μὲν φοινίκην, κίλιξ δὲ φοινίκης πλησίον καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἐαν-
τόν (sic) κειμένην χώραν ποταμῷ σύνεγγυς πυράμω κιλικίας (sic) ἐκάλεσε· [κάδμος δὲ] καὶ τηλέ-
φασσα ἐν Θράκη κατώκησαν τοῖς μυσὶν ἐκείνοις οἷς τίσουσι καὶ μέλ . . . σί (?) σε ὥς
τίμωρῆσαι ἐν στρατῷ. — ἦσαν (sic!) ὁμοίως . . . (detricta) . . . ἐν Θράκη κιζας
σον κατώκησεν: — verba interpolata, quae litteris diductis dedi, in archetypo fortasse versui 98
(de quo cfr. lectionis varietas) adscripta erant. ceterum postrema lectu difficillima: multae litterae
omnino evanuerunt 79 ταῦρος] ἡ ταῦρος ὄνομα κύριον **a** il ταῦρος ὅτ' εὐρώπην: (in
marg. rubro pictum: ἱστορία.) ὅτι κατὰ τὸν ταῦρον καὶ τὴν εὐρώπην ἱστο[ρία] ἔχει οὕτως. φοῖνικες
κατ' ἐμπορίαν τινὰ εἰς τὸ ἄργος κατάραντες ἤρπασαν ἰὼ τὴν ἰνάχον καὶ τῷ φοινίκων βασιλεῖ
ἀπήγαγον. εἰς ἐκδίκησιν οὐκοῦν τοῦ αἰσιπύματος στέλλει καὶ ὁ τῆς κρήτης ἄρχων ζεὺς ταῦρον τινὰ
ἐμπορον καὶ ἀρπάζει ἐκ φοινίκης τὴν εὐρώπην καὶ ἀπάγει αὐτῷ (αὐτῷ?)· μεθ' ἧς ἔτεκε καὶ υἱὸς
τρεις, τὸν τε σαρπηδόνα καὶ ῥαδάμανθυν καὶ τὸν μίνωα. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ταῦρω
ἐκασθεὶς τὴν εὐρώπην ἤρπασεν. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ταυρομόρφω νηὶ ταύτην ἐνέβαλεν, ὣν ἔστι
καὶ ὁ χαλκιδεὺς· φησί γὰρ ὅτι „ἐν ταυρομόρφω τράμπιδος τυπώματι“ (Lycophr. 1299. ὅτι
delendum, nisi poetae verba αἰχμάλωτον ἤμπρεσαν πόρην excidisse sumas). ἡ ὅτι ὁ ζεὺς τὸν
οἰκεῖον ναύκληρον τὸν ταῦρον προσεποιήσατο καὶ οὕτως αὐτὴν ἤρπασεν. ἀλλὰ μὲν τῆς ἱστορίας
ἔχουσιν οὕτως· ἡ δὲ σύνταξις (?) οὐχ οὕτως· διεβίβασεν δὲ κρήτην ἐπινώτιον τὴν εὐρώπην ὁ ταῦρος
διὰ μέσον τοῦ κύματος καὶ τῆς θαλάσσης, ὥς ἐμὲ ὁ βάτραχος εἰς τὸν οἰκεῖον οἶκον ἠγάγετο. ὁ μὲν
γὰρ καὶ ταῦτα φηγὰς ὦν ἀπαθὴς ἔμεινεν, ὁ δὲ βάτραχος καίτοι εὐνους ὦν ὁμως ἀπελάθετο φίλον
ἀπολέσθαι. καὶ ἡ αἰτία· ὕδρος γὰρ, ἥγουν ὁ ὄφης, ἐξάφνης ἐφαινότο. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ
ληπτέον **b** ἐπὶ κρήτην] τίνα **a** il 80 ἐπὶ νῶτον] ἐπάνω τῆς ῥάχεως **b** il ἦγεν ἐς

81 ἀμπειάσας] ἀπλώσας 83 πᾶσιν ὁμῶς· ὁρθόν δ' 85 ἀπολλύμεναι κατὰ-λίμνην; supra-
scriptum ἢ καταλιπεῖν 86 δὺ δε 88 χέρας κατέτριψε 91 βάρος ἔσχον (suprascriptum ἦεν)
ὑπ' αὐτόν 92 ὕστατα] ὕδατι ἐφθέγγετο 93 λήθεις 95 μοι^{ου} 96 εἰς] ἐς πλανήσας]
suprascriptum καὶ ὑπατήσας 97 εἰς] ἐς 98 ποινὴν ἀντέκτισιν ὁρθήν. ὅς (suprascriptum
λείπει σε) κ' ἀποδώσει || τοῖς (suprascriptum καὶ τάχα) τίσουσι γε μυῶν στρατῶ οὐδ' ὑπαλύξεις
99 ὕδατι· τὸν δε κατεῖδε 100 μαλακῆσι 101 δεινόν δ' ἐξωλόλυξε δραμῶν δ' 103 ἐκέ-
σαν
λενον

οἶκον] ἐμὲ **a**il 82 ὕδρους] ὁ ὄφιν ὕδατήρ (ὕδατηρός?) **a**il ὄραμα] βλέμμα **a**il 83 πᾶσιν
ὁμῶς] τοῖς οὖσιν ἐκεῖ βατράχοις ἢ τῷ μυτῇ καὶ βατρ[άχῳ] **a**il ὑπὲρ] ὑπὲρ ἄνω **a**il εἶχε] ὁ
ὄφιν **a**il 84 τοῦτον] τὸν ὄφιν **a**il φυσίγναθος] ὁ βάτραχος **a**il 85 ἀπολλύμεναι] ἀπο-
λέσαι **a**il 86 δὺ] ὑπεσιῃλθεν **a**il ὅτι τὸ θέμα (fort. τὸ μὲν) δύω καὶ ἀναδυῶ ἐπὶ ὕδατος, τὸ δὲ
καταβαίνω καὶ ἀναβαίνω ἐπὶ γῆς. δὺ ἤγουν ἔδν κατὰ ἀφαιρέσιν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δῦμι, καὶ ἔστι
χρόν[ος] ἀορίστ[ου] δευτέρου **b** βάθος] εἰς **a**il ἀλεύατο] ἐξέφυγε **a**il ἀλεύατο κα-
νον[ίεται] ἀλέω καὶ ἐπενθέσει τοῦ ὕ ἀλεύω, ὁ μέλλων ἀλεύσω, ἤλευσα, ὁ μέσος ἤλευσάμην ἤλεύσω
ἤλευσατο καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ συστολῇ ἰωνικῇ τοῦ ἦ εἰς ᾧ ἀλεύατο **b** 87 κεῖνος] ὁ μὺς
sic **a**il ἀφέθη] συνεχωρήθη **a**il ἀφέθη· ἀφήμι, ὁ μέλλων ἀφήσω, ὁ παρακείμενος ἀφήκα ὡς
τέθεικα, ὁ παθητικὸς ἀφεῖμαι, ὁ ἀόριστος ἀφέθη **b** 88 ὀλλύμενος] φθειρόμενος **a**il
κατέτριψε] ἐγγόγυζε (l. ἐγόγγυζε) ἐτῆζιζε **a**il 89 πολλάκι] αἰολικὸν **a**il αὐτε] πάλιν
ail 90 ἀπαλύξαι (sic) κα[νονίε]ται οὕτως· ἀλεύω, ὁ μέλλων ἀλεύσω καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ
πλεονασμῷ] τοῦ ἑτέρου σ ἀλύσσω· καὶ μεταίχεται ὁ μέλλων εἰς ἐνεσιῶτα καὶ γίνεται ἀλύσσω
ἀλύξω, ὁ ἀόριστος ἤλυξα καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλύξαι **b** 91 δεινόμεναι] βρεχόμεναι **a**il
92 ὀλλύμενος] φθειρόμενος **a**il 93 οὐ λήθεις] οὐ λάθης **b**il ταῦτα ποιήσας] τὰ
πράγματα ποιήσας μετὰ δόλου **a**il 94 ναυηγὸν τὸν ναύκληρον ἐνταῦτα (sic), παρὰ τὸ ἄγειν
τὴν ναῦν **b** ἐμὲ τὸν ἔμπορον καὶ ἡγεμόνα τῆς νηὸς **a**il ἀπὸ σώματος] λείπει σοῦ **a**il
ὡς] ὥσπερ **a**il 95 ἀμείνων] κρείττερος ἐμοῦ **a**il κάκιστε] ὦ βάτραχε **a**il
96 παγκρατίῳ] πῶς; εἶδος ἄθλου **a**il ὀλυμπίῳ **b**il παγκράτιον εἶδος ἀγωνίσματος ὥσπερ τῇ
πάλῃ **b** 97 ἐκδικον] ἐκδικητικὸν **a**il 98 ἀντέκτισιν] ἀντιτιμωρίαν **a**il cf. lect. var.
ἀποδώσει] πῶς; ἀπὸ τῶν μυῶν **a**il 98^b τοῖς] τοῖς εἰρημένοις **b**il ὑπαλύξεις] ἐκφύ-
γεις sic **b**il 99 ὡς] οὕτως **b**il εἰπὼν] ὁ μὺς **a**il (accentum corr. **b**) 100 λειχο-
πίναξ] ὁ τοὺς πίνακας λείχων, ὁ μὺς **a**il ὀχθησιν] τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ **a**il
101 ἐξωλόλυξε] ἐθρήνησε **a**il ὅτι ὀλυγμὸς ἐπὶ θρήνου λαμβάνεται, ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς ἐπὶ εὐφρο-
σύνης καὶ χαρᾶς **b** τὸ δὲ δραμῶν ἀπὸ τοῦ δρέμω θέματος κεκρυμμένον, ἀφ' οὗ καὶ ὁ
δρόμος. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βέλλων τὸ ἔβαλλον καὶ τὸ βέλος καὶ ἡ βολή· καὶ ἀπὸ τοῦ φήγω τὸ
ἔφαγον καὶ ἀπὸ τοῦ μήθω τὸ ἔμαθον **b** 102 τὴν μοῖραν] τὸν θάνατον **a**il 103 κηρύ-
κεσσιν] μανθάτωρσιν **a**il τι (sic) ὁ ὄρθ[ρ]ος; ἀπὸ τοῦ ὀρνύ (?) καὶ τὸ θορῶ, ᾧ σημαί-

- 104 ἀγορὴν ἐς 106 μικρὸν, suprascriptum ἢ νεκρὸν 107 ὑπενήχετο 110 μόνος ἐγὼ
πολλὰ κακὰ πέπονθα 111 ἐκ βατράχων; ἀλλ' ἢ μοῖρα (suprascriptum ἢ ἡ πεῖρα) πάντ. τέτ.
112 εἰμί δ' ἐγὼ ^{νῦν} δούστηρος 113 πρῶτον κατ. 114 ἔχθιστος ἔκτισθεν 115 ἀπηνέες (ἐς
suprascriptum) μόρον ἔκταν, suprascriptum γρ' εἰλξαν 116 δόλον] μόρον 118 δ] ὁ ξμοῖ
καὶ μητέρι κεδνῇ] suprascriptum γρ' ἐπεὶ μοῦνον ἐλέλειπτο 119 ἀπέπνιξε ^{παρὶ} ἄξας] ἄγξας
120 ὀπλισόμεσθα] ὀπλιζέσθαι 121 δαιδαλέοισι 122 ἀνέπεισε 124 κνημῖδας μὲν πρῶτον
εἰς δύο ^{μυροῦς} περὶ κνήμησιν ἔθεντο

νοῦσι τὸ ὄρμῳ καὶ πειδῶ (1. πηδῶ). ἐν ταυτῷ γὰρ τῷ καιρῷ ὄρμῳ μὲν ἐπὶ τὰ ἔργα **b** 104 ἀγο-
ρὴν] δικαστήρια ἐπὶ ὄρθρον **a** il ἀγορὰ σημαίνει τὸ πωλητήριον καὶ τὸ πιπρασκόμενον καὶ τὸ διδό-
μενον εἰς ἀγορὰν τίμημα, τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν δημηγορίαν **b** τρωξάρταο] τοῦ
πνιγέτος πατρὸς **a** il 105 πατρὸς δυστήνου] ποίου; τοῦ **a** il λίμνην] ἐκείνην **a** il
106 ἐξήπλωτο] ἐξηπλωμένος **b** il παρ' ὅχθαις] παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ **a** il
107 ὑπενήχετο] ἔπλεεν **a** il (verbum ὑπενήχετο **a** numero \bar{a} insignivit, μέσσω β, πόντω γ)
108 σπεύδοντες] οἱ κήρυκες **a** il ἦοτ] τῇ πρῶτῃ **a** il σημαίνει τὴν θρυλλομένην θεὰν, ἣς
καὶ ὁ υἱὸς ὁ μέμνων· τὸ νυχθήμερον, τὴν ὄλην ἡμέραν, τὴν πρῶταν: — ἀφ' οὗ ὑτύκιον τὸ
μυστήριον sic **b** 109 τρωξάρτης] ὁ **a** il ἐπὶ παιδὶ] ἔνεκα [παιδ]ὸς **b** il χρλούμενος]
ὀργιζόμενος **a** il 110 πέπονθα] ἔπαθον **a** il 111 ἡ μοῖρα] ἢ ἡ πεῖρα, ἡ δοκιμασία **a** il
καὶ ἡ βλάβη **b** il τέτυκται] ἀπὸ τύκω, τὸ κατὰσχευάζω **b** il 112 δούστηρος] ἐλεεινός **a** il
ἄξιος ἐλέους **b** il ἐπεὶ] διότι **a** il 114 ἔχθιστος] ἡ **a** il γαλέη] κάττα **b** il (cf. v. 9
et schol. in Callimach. hym. in Cer. 111 αἴλουρον· τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάττον: utramque
vocis formam habet DC.) τρώγλης] ἀπὸ **b** il τῆς τρύπας **a** il (cf. ad 52) 115 ἀπηνέες]
ἀπηνῆς γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄπο καὶ μακρὰν εἶναι τὸ αἰνεῖσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ ἄπο καὶ μακρὰν εἶναι τοῦ
ἐνθεός ἡγουν τοῦ πραέος **b** (pro καὶ puto legendum esse ἦ) paullo inferius in margine huius
folii (4^v) haec valde detrita leguntur: Ἔστι (?) πραότης κατὰστάσις ψυχῆς ἐν ἀνυμνίαις (sic) καὶ
εὐθυμίαις ὡσανύτως ἔχουσα ἔκταν] ἐφόνευσαν **a** ὅτι τὸ ἔκταν οὐ κανὼν ἔστι γὰρ (sic! fort.
κατὰ κανόνα· ἔστι γὰρ) τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πλη[θυντικῶν] τοῦ βου ἀορίστου τοῦ ἀπὸ τοῦ
κτῆμι, καὶ ὧφειλεν εἶναι ἔκτισαν ὡς ἔστησαν· ἀλλ' οἱ αἰολεῖς τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς τοῦτο ποιοῦσιν·
ἀποβολὴ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνξήσει τῆς ἀρχούσης γίνεται ἔκταν **b** 116 καινοτέραις] παρα-
δοξοτέραις **a** il ξύλινον μόρον] ξυλοκάταν **a** il (ξυλοκάτα et ξυλογάτα muscipula apud DC.,
qui affert: „Laonicus Cretei sis ad Batrachom. παγίδα σιονόεσσαν, ξυλοκάταν λυπηρᾶν. Demetrius
Zenus in ead. Batrachom. v. 44 καὶ γάτον καὶ τὸν γέρακα, περίσσια τοὺς τρομάζω, | καὶ κείνην τὴν
ξυλογάτα ὅλοι μας τὴν μισοῦμαι. et vers. 106 τὸν ἄλλον πάλιν ἐπίασαν ἄνδρες ἀγριώτατοι | μ' ἐκείνην
τὴν ξυλόγατα πόναι φοβεροτάτη“) 118 κεδνῇ] συνετῇ σεβασμῖα **b** il 119 φνσίγναθος] ὁ **a** il
et supra ὁ βάτραχος ἔξοχος ἄλλων **a** il ἄγξας] πνίξας **a** il κομίσας **b** (alteram lectionem ἄξας
respiciens) 120 ἐπ' αὐτοῦς] εἰς τοὺς βατράχους **a** il 124 κνημῖδας] τὰ πολεμικὰ ὑποδή-

125 ῥήξαντες κνήμες χλωροὺς καὶ κνήμας ἐκάλυπτον, in marg. γρ' εὐ δ' ἀσκήσαντες v. 127
 et 128 post v. 131 leguntur 127 καλαμοστεμφέων, suprascriptum ἢ καλῶν ἐντεφρέων
 129 ἀσπίς δ' ἦν αὐτοῖς λύχνον τὸ μεσ. κτέ. 131 ἐρεβίνθου] γρ' καρῦον suprascriptum
 132 οὕτως μὲν μύες ἐστιγ' εὐοπλοὶ 133 ἐς] εἰς 134 σύναγον 135 αὐτῶν σιάσις πόθεν. ἢ
 τίς ὁ θρύλλος 136 φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ 138 ἀγγέλων τοῖα] μῦθον 139 ὦ
 suprascriptum ὕμιν] ὕμιν 140 πόλεμόν 142 μάχεσθε 143 γέγονε, suprascriptum
 ἐγένεσθε 144 δ' ἐς οὕατα μυνῶν, suprascriptum γρ' καὶ πάντων

ματα **a** il κνήμησιν] ταῖς ἀντίαις **a** il (ἀντῖα ἀντῖα ἀντῖα DC., qui ex Laonico Cretensi in
 Batrachom. affert: „κνήμισιν, ταῖς ἀντίαις, rursum: κνήμας ἐκάλυπτον, τὰς ἀντῖας ἐκρυπτον“,
 cf. vers. seq.) 125 ῥήξαντες] κόψαντες **a** il κνήμες] γάβατα (ex „glossis mss. ad
 Batrachom. Homeri“ habet DC.) ἀπὸ τοῦ κτείν τὸ αἶμα **a** il κνήμας] τὰς ἀντῖας αὐτῶν **a** il
 126 διὰ νυκτός] ἐπὶ τὸν καιρὸν τῆς νυκτός **b** il ἐπισιάντες] ἐπελθόντες εἰς τόπον **a** il
 κατέτρωξαν] ἔφαγον **a** il 127 θώρηκας] τοὺς **a** τὰ λωρίκια **a** il (cf. DC.) καλα-
 μοστεμφέων] τὸν (sic) ἐστεμμένον ἐν τῷ καλᾷ **b** il βυρσῶν] δερμάτων **a** il 128 οὕς]
 τοὺς θώρηκας **a** il γαλήν] καίτ[αν] **b** il δείραντες] τί ποιήσαντες **a** il ἐπισταμέ-
 νως] καλῶς **a** il ἐντέλως **b** il 129 ἀσπίς] σκουτάριον **a** il (in cod. est σκουτ', v. Hesych.
 s. v. ἀσπίς et DC.) τὸ ὀλόκνυλον, ἵνα γένηται ἀπὸ τοῦ ᾧ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ σπίζω, τὸ
 ἐκτείνω **b** il λόγῃ] κοντάριον **a** (in cod. est κοντ', v. DC. et ad v. 214) 130 ἐνμήκεις]
 μακρά **a** il βελόναι] huc referendum videtur schol. in superiore margine folii 6^r scriptum:
 χρη παρασημειοῦσθαι, οἱ τὰ διὰ τοῦ ὦν (sic), εἰ μὲν ὥσι μύρια, μὴ δὲ δξύτονα, μὴ δὲ διφο-
 ρούμενα, μεγεθύνονται, πλὴν τοῦ ἀγχόνη περόνη βηόνη (sic pro βελόνη) ἀκόνη σφενδόνη χιόνη **b**
 παγχάλλεον] σιδηροῦν **a** il 131 κόρυς] περιεφαι[αία] **a** il (in cod. est περιεφά, v. Hesych.
 s. v. κόρυς et ad vs. 255 — sed cf. ad vs. 156) ἡ ὀνομένη ἦγον (?) φυλάσσουσα τὴν κάραν
b il λέπυρον] τὸ τζέφλυον **a** il (cf. ἀλύπτιον τὸ ζεφέλυρον et ἀλντία τὸ ζεφέλωρον apud
 DC.) κρόταφος ἡ μῆνιγξ, τὸ μέσον τῆς κάρας τῶν ὠτων καὶ τοῦ φαιτός **b** il 132 οὕτως]
 τοιοῦτο]ν τρόπον **b** il ἐστιγ' ἐσιάθησαν **a** il 133 ἀφ' ἐκ **a** il 134 σύναγον]
 συνήχθησαν **a** il 135 σκεπτομένων] βουλευσαμένων **b** il αὐτῶν] τῶν βασιλέων **a** il
 σιάσις] ἡ φιλονεικ[ία] **a** il ἡ ἔχθρα **b** il θρύλλος] ὁ θόρυβος **a** il 136 φέρων] βαστά-
 ζων **a** il σκῆπτρον] ῥάβδον, ἀπὸ τοῦ ῥᾶον καὶ τοῦ βαδίζω, δι' ἧς ἐνδόλως βαδίζομεν **b** il
 μετὰ] ἐν **a** il 137 τυρογλύφου] τοῦ τὰ τυρία γλύφοντος **a** il ἐμβασίχυτρος] ὁ ἐμβαίνων
 εἰς τὰς χύτρας **a** il 138 πολέμοιο] τοῦ **a** il φάτιν] ἔρην **a** il 139 μύες] οἱ **a** il
 ἀπειλήσαντες] τοῖς βασιλέσιν **a** il 140 πόλεμόν τε μάχην τε] τί διαφέρει πόλεμος μάχης;
 πόλεμος μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ μετὰ πλείονων ἀνδρῶν καὶ μετὰ σκοποῦ γινόμενος θόρυβος, μάχη δὲ ἡ
 ἀπλῶς ταραχή, ὥστε πᾶς μὲν πόλεμος καὶ μάχη, οὐ πᾶς δὲ πόλεμος καὶ μάχη sic **b** 141 ἐπε-
 φηνεν] ἐφόνευσεν **a** il 144 ἀπέφηνε] ὁ κῆρυξ εἶπεν ἐφανερώσε **a** il ἐς οὕατα] εἰσελθὼν

146 αὐτῶν] αὐτὸν (sed ò in ras.) ἀναστάς 147 ἔκτανον 148 παρὰ] περὶ 149 τὰς]
 τῶν 150 ἀλλά γε 152 ἄριστα **a**] ἄριστον **b** adscripsit 153 ἔνοπλοι 154 παρὰ
 χείλεσιν ὅπη 156 ὅς τις σχ. ἀντίον (cf. v. 195) 157 ἐς] εἰς ἐκείναις] ἐκείνω 158 ἐν
 ὕδασι] ἢ ἐκείνους suprascriptum 161 μαλάχων ἐὰς om. 162 καλῶν χλοερῶν] χλωρῶν
 πλατέων 165 καὶ ῥα (κόρυθες suprascriptum) κοχλιῶν ἐκάλυπτε 166 ἔστησαν ἐπ'
 ὄχθαις ὑψηλαῖσι 167 δ' ἐπέπλητο post v. 170 leguntur: ὡς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν
 εὔτε γιγάντων || καὶ μύες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι

a il 145 ἐλσελθὼν] τίνων **a** il (imo ad μυνῶν vel πάντων in super. vers. pertinet) ἀγε-
 ρώχων] τῶν κενοδόξων **a** il ὁ λόγος δὲ τῶν ἀγερώχων μυνῶν εἰς οὐατα βατράχων εἰσελθὼν εἰδράξε
 τὰς γρένας· ἔστι δὲ καθυπερβατὸν. ἢ δὲ σύνταξις (?) τῶν ἀγερώχων τῶν βατράχων· σόλοικος φαίνεται
 ἢ ἔννοια· οὐ γὰρ ἀγερώχων ἐστὶ τὸ ταράττεσθαι τὰς γρένας. ἀγερώχος δὲ ἐστὶν ὁ ὑπερήφανος, ὁ
 ἄγαν ἑρῶν καὶ ἔχειν τοῦ δύνασθαι **b** 146 μεμφομένων] τῶν βατράχων **a** il αὐτὸν] τὸν
 φρεσὶ γινάσθων **a** il 149 οἱ δὲ κ.] μὺς **a** il 150 ἀναιτίον] τὸν μὴ ἔχοντα αἰτίαν **b** il
 151 ζήτησόμεν] ἄσ **b** il (ἀόριστος? cf. vs. 153) ὅπως] ἵνα **b** il 152 τοιγὰρ] διατιοῦτο,
 διότι ἐπνίγνεν (sic) ἀναιτίως ἐκείνος **a** il ὡς] ὅπως **a** il δοκεῖ εἶναι ἄριστα] δοκοῦσιν
 εἶναι καλὰ **a** il οὗτος ὁ στίχος ὁμ^ο || διπλῇ ἢ σύντ^α || ἢ ἐρέω ἀρε^α || sic **a** (lineis directis
 marginem a bibliopecto decisum significavi). voluit fort. οὗτος ὁ στίχος ὁμήρου ἐστίν. διπλῇ ἢ σύν-
 ταξις . . . reliqua non expedit 153 σιῶμεν] ἄσ **b** il (cf. v. 151) 154 ἄκροισι] σιῶμεν
a il παρὰ] ἐν **a** il πλ^η **b** il (cf. ad 20) κατάκρημνος] ἐστὶ (?) **b** il 155 ἡνίκα] ὁπότε
a il ὀρμηθέντες] ὀρμήσαντες **a** il 156 δραξάμενοι] λαβόντες **a** il κορύθων] τῶν
 περιγεφαιαίων **a** il 157 αὐτοὺς] τοὺς μύας **a** il ἐκείνω] τῷ ἐνὶ, τῷ κραταιοτάτῳ **a** il
 εὐθύ] συντόμως **a** il εὐθέως **b** il βάλωμεν] ἡμεῖς **b** il 158 ἀκολύμβους] τοὺς μὴ
 δυναμένους κολυμβᾶν **b** il 159 εὐθύμως] μετὰ χαρᾶς **a** il ὥδε] ἐνταῦθα **a** il
 160 ἐλπῶν] ὁ φρεσὶ γινάσθων **a** il 161 ἀμφεκάλυψαν] ἀμφοτέρωθεν **a** il 163 ἤσκησαν]
 κατεσκεύασαν **a** il 164 ἔγχος δ' ὀξύσχοινος] ἦγουν βρούλλιον ἢ φυλλιούριον **a** (illud dedi
 ex auctoritate DC., qui ex glossis mss. in Batrachom. affert: „ἐγκος (l. ἔγχος) δ' ὀξύσχοινος,
 σκουτάριον βρούλλιον. infra [sc. ad vs. 214]: σχοίνω, βρουλίω.“ cod. noster habet βρου^{λλ} et
 φυλλιον^ο) ἐκάστω] ἐνὶ **a** il singulis huius versus vocibus numeri adscripti sunt: ἔγχος ᾱ,
 ἀρῆρει β, ἐκάστω γ, ὀξύσχοινος δ, μακρὸς ε 165 ἐκάλυπτε κάρην] ἐκείνων τῶν βατράχων
 οἱ λεπτοὶ κοχλιοὶ καὶ ἐκακ^α || λυπτον τὰς κε || (φ^α **b** add.) λὰς οἱ βάτ || (τρ^α **b** add.) χοὶ αὐτοὺς δ || τίνων
a partim il (quae lineis directis significavi, bibliopectus decidit) 167 λόγχας] τὰ κονί^ε
a il (cf. ad 129) θυμοῦ] ὀργῆς **b** il ἐπέπλητο] ἐπληροῦτο **a** il ἐνεπλήσθησαν **b** il
 169 πληθὺν δειξας] τοῦτοις τοῖς θεοῖς δηλονότι **b** il κρατερούς] ἰσχυροὺς **b** il μαχη-
 τὰς] πολεμίους **a** il 170 πολλοὺς] ὄντας **a** il γέροντας] κρατοῦντας **b** il 171 οὔτε

172 δ' ἐρέεινε 173 ἥ μυσὶ τειρομένοις (in marg. γρ' ἀθανάτων) καὶ γε προσέειπεν ἀθήνη
 174 ἥ ῥα] ἄρα 176 ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν] θυσιαῶν ἐδέσμασιν 177 τὸν δε 178 ἄν
 179 ἐλθοίμην (πολλά) 180 κλέπτοντες, suprascriptum βλάπτοντες 181 μου] μοι οἶα
 μ' ἔοργαν 184 ἐτέλεσσα. ὃ δ' ἐπήτης 185 καὶ πολλά με πράσσειν. τούτου χάριν ἐξώργισ-
 μαι 186 ὕφηναι post v. 186 legitur versus: καὶ πράσσει με τόκον. τό τ' ἐρίπονον ἀθα-
 νάτοισιν

κένταυροι οὕτως ὠνομάσθησαν οἱ παλαιοὶ θεσσαλοὶ, ὡς φησὶ κορινουῖτος (Κορινουῖτος? Tzetzes
 Exeg. in Il. p. 3, 17 Herm.: ἔτεροι δὲ, τῆς ἀλληγορίας τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων, ὥσπερ καὶ ὁ Κρου-
 νουῖτος) ὁ ἱστορικὸς, παρὰ (insere τὸ) τοὺς ἐκεῖσε ἀγρίους ταύρους ἐκκεντῆσαι. ἐπεὶ γὰρ οἱ μὲν
 ταῦροι ταῖς χώραις ἐλνυαίνοντο τῶν ἐκεῖσε, ὁ δὲ στήσων τὴν θραῦσιν ἦν οὐδαμοῦ, πρῶτοι πάντων
 ἀνθρώπων οἱ τότε τὴν θεσσαλίαν οἰκοῦντες ἀναβάντας (l. -τες) ἵππους ἐπιτηδεύουσ, (hoc loco
 sedulo scriptor lacunam trium vel quattuor litterarum videtur reliquisse: insere εἰ καὶ vel tale
 quid) τῶν βοῶν περιγίνεσθαι τῶν ἀδυνάτων ἐφαίνετο, κατέσφαξαν ἀκοντίοις τοὺς βόας. διὰ μὲν
 οὖν τὸ ὀρηθῆναι τοῖς ἵπποις ἵππᾶνθρωποι ὠνομάσθησαν, διὰ (insere δὲ) τὸ κεντῆσαι τοὺς βόας
 κένταυροι. οὗτοι δὲ οἱ κένταυροι καὶ τοῖς λατίθαις συνέρρηξαν πόλεμον καὶ μετὰ τῶν γιγάντων
 ἐμαχίσαντο **B** 172 γελῶν] ὁ ζεὺς **a** il ἐρέεινε] ἠρώτησεν **a** il βατράχοισιν] τοῖς
a il 173 τειρομένοις] δαμαζομένοις **a** il ἀθήνη] τῇ **a** il 174 βοηθήσουσα] μέλ-
 λουσα βοηθῆσαι **a** il πορεύσῃ] πορευθῆς **a** il 175 νηὸν] α et σοῦ **a** il σκιρτῶσιν]
 ἐπέρχονται **B** il ἅπαντες] οἱ μῦες **a** il 176 κνίσσῃ] τῇ ἀναθυμιάσει καὶ τῷ λίπει **a** il
 ἐδέσμασιν] βρώμασιν **a** il 177 ὧς] οὕτως **B** il 179 ἐπεὶ] διότι **a** il ἔοργαν] ἐποίη-
 σαν **a** il 180 στέμματα] βλατία **a** il (v. DC. s. v. βλάτιον) λύχνους] κανδύλας (quod
 fort. vel κανδῆλας vel καντίλας corrigendum erit: cfr. DC., qui ex Demetrii Zeni Batrachom.
 affert: καὶ γὰρ τὸ λάδι κόπτουσι καὶ φτέρουν ταῖς καντίλαις) ἤγουν τὰ φωτιστικά **a** il
 181 τοῦτο] τὸ κλέπ[τ]ειν αὐτοὺς **a** il ἔδακε] ἐλύπησε **a** il οἶα μ' ἔοργαν] ὅποια εἰς
 ἐμὲ ἔπραξαν **a** il 182 πέπλον] τὸ ἱμάτιον **a** il κατέτρωξαν] κατέφαγον **a** il ἐξύ-
 φανα] κατεσκεύασα μετὰ κόπου ποιήσασα καὶ κοπιάσασα **a** il 183 ῥοδάνης] εἶδος ὑφάσματος
a il ἔνησα] ἐκλώσα **a** il 184 τρώγλας] τρύπας **a** il (cf. ad 52 et 114) ἐτέλεσσα]
 ἐποίησα **a** il ὃ δ'] ὁ μῦς **a** il ἐπήτης] (ἡ (de hoc signo v. Bast. ap. Schaefer. Gregor. Cor. p. 839)
 ἡ ἐν ||| ἐπὶ τῆς ||| καὶ ἐπὶ ταύ|||⁵ (i. e. τῆς) πέ||| πλον **a** (lineis directis marginem codicis significavi)
 185 καὶ πολλά με πράσσειν] παρεσκεύασα (sic) καὶ ἐποίησαν ἐμὲ πράσσειν **a** il τούτου]
 τοῦ φαγεῖν τὸ ἱμάτιον μου **a** il ἐξώργισμαι] ὠργίσθην ἐγώ **a** il 186 χρησαμένη] δανει-
 σαμένη **a** il ὕφηναι] ἐγὼ κατεσκεύασα **a** il („glossae interlin. mss. ad Homeri Batrachom.
 χρησαμένη γὰρ ὕφηναι· δανεισαμένη ὑφάδιον“ DC. p. 1651) ἀνταποδοῦναι] τὸ δάνειον
a il (mutuum debitum DC.) 186^b πράσσει] ποιεῖ **a** il τό τ' ἐρίπονον] τοῦτο τὸ
 διδόναι τόκον ἄγαν ἐρίπονον **a** il 187 ἀλλ' οὐδ' ὧς] ἀλλ' οὐχὶ οὕτως **a** il ἀρηγέμεν]

191 καταμῦσαι, sed syllaba τα in ras.; eadem manus suprascripsit καμῦσαι (syllaba μῦ in ras.)
 ἐγὼ δ' 193 πανσώμεθα (θεοὶ om.) τούτοις συναρῆγειν 194 μη κέ τις ὑμείων post v. 194
 legitur versus: μή τις καὶ λόγῃ τυπῇ θέμας ἢ μαχαίρῃ 195 καὶ εἴ] εἰ καὶ 197 αὖτε πεπύ-
 θοντο 198 πάντες δ' ὁμῶς ἀολλέες εἰσῆλθον εἰς ἕνα τόπον post hunc sequitur: καδδ'
 ἤλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες 202 δουρὶ] ἢ κατὰ γαστέρα in marg. (cf. v. sequ.)
 (203 ἐσταότ') 204 καδδ' ἔπασσε πρ. ἀπαλῆς δ' ἐκόνισεν 205 δούπησε 207 πῆξε
 208 ψυχῇ δ' ἐκ σώματος ἔπιτη 209 ἄρ' 211 ἐξέπιτη] ἔπιτη 212 δ' om. 213 δι' αὐχέ-
 νος τρώσεν ἐπιφθᾶς post hunc sequitur: πέτρῳ μυλοειδέϊ. τὸν δὲ, σκότος ὅσσε κάλυψεν
 post v. 214 legitur: ἀλλ' ὁ μὲν, ἔσπασεν ἔγχος. ἐφωρμήθησαν δ' ἐπ' αὐτῷ

βοηθῆσαι τίσι a il 188 φρένας] κατὰ τὰς a il ἔμπεδοι] φρόνιμοι σιτρεοὶ a il
 189 ἀνιοῦσαν] ἀνελθοῦσαν a il 190 δευομένην] χορῆζουσιν a il οὐκ εἴασαν] καὶ
 ὑπνῶσαι a il θορυβοῦντες] ἐκείνοι a il θόρυβον ποιοῦντες b il 191 καμῦσαι] καλύψαι
 b il 192 ἀλγοῦσα] πονοῦσα a il ἔως] μέχρις ἂν b il ἀλέκτωρ] πετεινός a il 193 τοῦ-
 τοῖσι] τοῖς βασιράχοις a il συναρῆγειν] ὥστε b il 194 ὑμείων] τῶν βασιράχων a il
 (hoc b delevit et θεῶν adscripsit) βέλει] ἐν b il 195 ἀρχέμαχοι] ἄρχι καὶ πλῆ (i. e.
 πλησίον, cf. ad v. 20) μαχόμενοι a il 197 ἔφη] ἢ ἀθηνᾶ a il 198^b τέρας] σημεῖον
 a il 200 ἐσάλπιρξαν] ἤχησαν a il 201 τέρας] σῆμα a il 202 ὑψιβόας] ὁ βάτραχος
 ὁ βοῶν ὑψη καὶ με (i. e. ὑψηλὰ καὶ μεγάλα) a il λειχήνορα] τὸν μῦν τὸν λείχοντα τοὺς
 ἄνδρας a il 203 ἐσταότ'] τί ποιήσαντες ἐκείνον ἰσιάμενον a il 204 ἐκόνισεν] εἰς κόνιν
 εἴκυσσε a il 205 δούπησε δὲ πεσῶν] ο λειχάνωρ sic a il ἐπ' αὐτῷ] τῷ λειχάνωρι sic
 a il 206 τρωγλοδύτης] πονηκός (v. ad 255), ὁ δυνόμενος καὶ ὑπεισερχόμενος εἰς τὰς τρύπας,
 ἢ ὁ δύνων ἐν ταῖς τρύπαις a il αὐτὸν] τὸν ὑψιβόαν a il ἀκόντισε] ἔδωκε a
 207 πῆξε] ἐνέπηξεν ἐνέβαλεν b il στέρνῳ] στῆθει a il πεσόντα] τὸν πηλείωνα a il
 208 ἔπιτη] ἐπέτασεν a il ἐξῆλθεν b il 209 σευτλαῖος] ὁ βάτραχος a il κέαρ] εἰς τὸ
 a il ἐμβασίχυτρον] ὁ βαίνων εἰς τὰς χύτρας a il 210 ἀρτοφάγος] ὁ τρώγων τοὺς
 ἄρτους a il πολύφωνον] τὸν πολύλαλον βάτραχον a il τύψεν] ἔτρωσεν a il
 211 ἤριπε] ἔπεσεν a il μελέων] ἀπὸ τῶν a il 212 λιμνόχαρις] scholium a b scriptum
 nunc erasum est ἀπολλύμενον] φθειρόμενον a il 213^b πέτρῳ] λίθῳ a il μυλοει-
 δέϊ] στρογγύλῳ a il τὸν δὲ] τὸν τρωγλοδύτην a il ὅσσε] τοὺς σφραγματοὺς a il
 214 ὠκιμίδην] τὸν βάτραχον a il. ad hanc vocem eadem manus in margine notam adscripsit,

cuius haec fragmenta supersunt: ||| τοῦ (ὦ b add.) ||| ^τκί(μ b add.) ||| τοῦ (βα b add.) ||| σι(λ b
 add.) ||| κοῦ (scripsisse videtur υἱὸς τοῦ ὠκίμου τοῦ βασιλικοῦ) εἴλε] κατέλαβεν a il ἤλασεν]
 ἔτρωσεν b il σχοίνῳ] κονταρίῳ βρουλλ[ίῳ] a il (cf. ad v. 129 et 164) 214^b ἔσπασεν]
 ἐξέβαλεν] a il 215 ἐξέσπασεν] ἐξέβαλεν b il ἐναντίον] ἐμπροσθεν b il ἤριπε]

217 βάλλεν ἥπαιος] ἥπαρ 218 κραμβοφάγος^{ον}, **b** suprascripsit κοσιοφά (etiam scriptori **a** hanc lectionem notam fuisse ostendit nota ad v. 219) φεύγοντα] suprascriptum ἦ φεύγων
 219 ἀπέληγεν ἐν ὕδασι. ἤλασε δ' αὐτόν 220 οὐδ' ἀνένευσεν] οὐκ ἀνένευσέ (sic) 221 ἦμόν'] ἦόνας 222 χορδαῖσι λιπαραῖσι τ' ἐπορνεύμενον λαγόνεσσι 223 τυρίγλυφον δ' ἐπ' ὄχθαις
 λιμνήσιος ἐξενάριξε 224 περνώγλυφον δ' ἐσιδὼν, καλαμίνθης εἰς βάθος ἤλθεν 225 ἤλατο
 δ' ἐπὶ (suprascriptum εἰς) λίμνην 226 λιστραῖον δ' ἄρ 227 δ' ἔπεφνε 229 ἔσταζε
 231 ἔγχε' ἐπ. τὸν δε κάλυψε 232 πρᾶσσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς ἔλκυσε 235 πρᾶσστον
 μήπω γαίης ἐπιβάντια] suprascriptum γρ' κατὰ νηδύος μέσον ἥπαρ 236 πίπτε δέ οἱ προπά-
 ροιθε. ψυχὴ δ' αἶδος δ' ἐβεβήκει 237 Κραμβοβάτης] πηλοβάτης ῥίψας ἐπ' αὐτῷ
 238 ἐξεύφλον] suprascriptum ὥσε 239 ὠργίσθη] ὀργισθεῖς 240 ὄβριμον (cf. v. 281)
 241 πᾶσα] πᾶς 242 κνήμη (v. not.) δεξιτερῇ; κονίησι 244 μιν] οἱ 245 ὀξὺς σχοῖνος
 ἐδ. χαμαὶ δ' ἐκέχυντο

ἀντὶ τοῦ ἔπεσεν **a** il 216 τιτύσκειτο] κατεσιόχαζε **a** il 217 οὐδ' ἀφάμαρτε] οὐδ' ἀπέ-
 τυχε **a** il 218 κραμβοφάγος] ὁ βάτραχος **a** il ἔμπεσεν] κατέπεσεν **a** il κατέλαβεν
b il 219 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγεν] ὁ κοσιοφάγος οὕτως ἔπαυεν **a** il ἤλασε δ' αὐτόν]
 ἔτρωσε τὸν κοσιοφάγον] **a** il 220 ἐβάπτειτο] ἐμολύνετο **a** il λίμνη] ἡ **a** il
 221 πορφυρέω] ἐρυθρῷ **b** il ἦόνας] αἰγιαλὸς **b** il 222 χορδαῖσι] ἐντέροις **a** il
 ἐπορνεύμενον] ὀρεῶν[ος] διεγειραμένου τοῦ κοσιοφάγου **a** il λαγόνεσσι] πῶς **a** il ἐν μα-
 λάχαις **a** 223 τυρίγλυφον] τὸν μῦν **a** il 224 περνώγλυφον] τὸν μῦν **a** il καλα-
 μίνθης] ὁ **a** il εἰς βάθος] εἰς φυγὴν **a** il 225 ἤλατο] ἐπήδησε **a** il 226 λιστραῖον]
 βάτραχον **a** il ἀμύμων] ὁ μῦς **a** il 228 χειρμαδίω] λίθω **a** il χειροπληθεῖ **b** (cf.
 Xenoph. An. III 3, 17) πλήξας] βαλὼν ἐν λίθω **a** il κατὰ βρέγματος] κατὰ μετώπου
a il 229 παλάσσειτο] ἐμολύνετο **a** il 230 λειχοπίνακα] τὸν μῦν **a** il βορβορο-
 κοίτης] ὁ βάτραχος **a** il 231 ἔγχε'] ἐν **a** il τὸν δε] τὸν λειχοπίνακα **a** il ὄσσε]
 τοὺς ὀφθαλμοὺς **a** il 232 πρᾶσσοφάγος] ὁ βάτραχος **a** il 233 τένοντα] τὸ ἀπὸ τοῦ
 σπονδύλου νεῦρον ἄχρι τῆς ῥάχews **a** il 234 ψυχάρπαξ] ὁ μῦς **a** il ἦμυν'] ἐβοήθησεν
a il 235 βάλε πρᾶσστον] ἔτρωσε τὸν βάτραχον **a** il γαίης] ἐκ **a** il ἐπιβάντια]
 ἐπάνω τῆς γῆς βαίνοντα **a** il ἐλθόντα **b** 236 οἱ προπάροιθε] ἔμπροσθεν αὐτοῦ **a** il
 αἶδος δ' ἐβεβήκει] ἐπορεύθη εἰς τὸν ἄδην **a** il 237 πηλοβάτης] ὁ βάτραχος **a** il
 δράκα] τὴν φοῦκταν **a** il δρᾶξ κυρίως ἡ χεῖρ **a** αὐτῷ] τῷ ψυχάρπαγι **a** il 239 ἐκεῖνος]
 ὁ ψυχάρπαξ **a** il ἐλὼν δέ τε] τε περισσὸν καὶ τὸ δε **a** il 240 singulis vocibus numeri
 suprascripti sunt in hunc modum: λίθον $\bar{\alpha}$, ὄβριμον $\bar{\beta}$, κείμενον γ , ἐν πεδίῳ $\bar{\delta}$, ἄχθος $\bar{\epsilon}$, ἀρού-
 ρης $\bar{\zeta}$ 241 τῷ] ἐν **b** il τούτῳ τῷ λίθῳ **a** il πᾶς] ὅλος **a** il ἐκλάσθη] συνειριβή
b il 242 κνήμη] τῇ **a** il 243 κραυγασίδης] ὁ κραυγᾶζων βάτραχος **a** il ἦμυνε]
 ἐβοήθησε **a** il αὐτόν] τὸν κραμβοβάτην **a** il 244 οἱ] αὐτοῦ **a** il οἱ] αὐτοῦ **a** il 245 ὀξὺς

247 ὀχθαισι 249 ἥλλαιτο ὅπως 250 ἔβαλε 251 ἔσχατος ἐκ, m. rec. ὡκα adscriptis, sed
 paene evanuit 252 δ' om. (ἔθ') 254 ἔρρηψε 255 τοῦ δ'] οὐδ' 256 ὀριγάνων
 257 ἀρίστειτε 258 ὠρμησε δ' αῖρ ὃ δ' ὡς εἶδεν 259 ἥρωας κραταιοῦς. ἀλλ' ἔδν βέν-
 θεσι λ. 260 μυσὶ 261 κραίσωνος 262 παῖδα δ' ἐκέλευσεν 263 αὐτός δ' ἔστηκε γαν-
 ριούμενος κατὰ λ. 264 γενεήν] γένος 265 μέσσην 266 ἀμφοτέρῃσι καὶ ἐν ὤμοισι
 268 καὶ a blattis deletum **b** addidit ἐξετέλεσαν. ἐπεὶ μέγας ὡς θεός, ἦεν: suprascriptum ὡς
 θεὸν εἶδον 272 ὦ 273 οὐ μικρόν με πλήσσει 275 ἦ] ἦδὲ 276 ἐπισχύσουσι
 κρατερόν^{οι} ἐόντα^ε 277 ἄρης δ' ἐπαμβέβητο μύθω

σχοῖνος] ἡ **ail** ἔδυνε] ὑπεισῆλθε **ail** χαμαί] κάτω **ail** ἐκέχυντο] ἐχέονιο **ail**
 numeri adscripti his vocibus: ἅπαντα **α**, ἔγκατ' **β**, ἐκέχυντο **γ**, χαμαί **δ**, ὑπὸ δουράτι **ε**, ἐφελκο-
 μένῳ **ζ** 246 χειρὶ] ἐν **ail** 248 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάξετο] ἐκ μεταφορᾶς τῶν
 κωπηλατῶν σταθεὶς ὑπεχώρει **ail** τείρετο] ἐθλίβετο **b** **il** αἰνῶς] λίαν **ail** 249 ἥλ-
 λατο] ἐπὶθῆσεν **ail** τάφρους] λάκκους **ail** φύγῃ] ἐκ **ail** 251 ἔσχατος] ὕστερος
ail ἀνεδύσατο] ἐξῆλθεν **ail** 253 προμάχων] τῶν πολεμίων ἀνθρώπων **ail**
 254 ἔρρηψε] ἔκοψε **ail** σχέτο] ἐκρατήθη **ail** δουρὸς] αὐτοῦ **ail** ἀκωκῇ] ἡ **ail**
 255 ἔβαλε] ἔτρωσε **ail** τρυφάλειαν] τὴν περιεφραλ[αίαν] **ail** ἀμύμονα καὶ τετρά-
 χυτρον] τὸν κρείττονα ποτικὸν καὶ τετραφάλειον μῦν **ail** 256 δῖος ὀριγάνων] ὁ **ail** τίς;
 ὁ ἔνδοξος βάτραχος. ὄνομα βατράχου ὁ ἐν τῷ ὄρει γαννύμενος **ail** 257 ἀρίστειτε] ἐνίκα
ail ὁμίλον] τὸ πλήθος **ail** 258 ὠρμησε] ὁ ὀριγάνων **ail** ἐπ' αὐτόν] τὸν τετράχυ-
 τρον **ail** ὃ δ' ὡς εἶδεν] ὁ ὀριγάνων τοὺς δύο τὸν τε τρυφὰ καὶ ||| (margo) **ail**
 259 ἥρωας κραταιοῦς] τοὺς μῦας **ail** 260 μεριδάρπαξ] τὰς μερίδας ὠρπάζων **ail**
 ἄλλων] μυῶν **ail** 261 κραίσωνος] τοῦ τρώγοντος τὰ κρέα **ail** νῆδος numero **α** signatum,
 φίλος **β**, ἀμύμονος **δ** ἀριτεπιβούλου] τοῦ καταγομένου εἰς ἄρτους **ail** 262 ἰὼν] ἐλθὼν ὁ
 μεριδάρπαξ **ail** μετασχεῖν] ὥστε **b** **il** μεταλαβεῖν **ail** παῖδ'] τίνος **ail** 263 ἔστηκε]
 ἐστάθη **ail** γανυριούμενος] κενοδοξῶν **ail** 265 ῥήξας] κόψας **ail** καρύον] ἰοῦ
ail μοίρας] μερίδας **ail** 266 φράγδην] πεπραγμένη **ail** (**b** corr. -μένως) ἔθηκεν]
 ἐνέβαλεν **b** **il** 267 οἱ δὲ] βάτραχοι **ail** δεισαντες] φοβηθέντες **ail** ἔβαν] ἐπορεύθησαν
ail πάντες] ὁμοῦ ὅλοι **ail** 268 ἐξετέλεσαν] τὸν πόλεμον ἐτέλεσαν, ἐπλήρωσαν, ἐξετρά-
 πησαν **ail** sub exitum huius versus adscriptum: ἐκ σι||| (margo) **a** 269 νόησε] εἶδε **ail**
 270 ἀπολλυμένους] φθειρομένους **ail** χρονίῳ] ὁ ζεὺς **ail** 271 κινήσας] σείσας
ail κάρη] τὴν κεφαλὴν **ail** 272 ἦ] ὀντως **ail** ἔργον] πένθος **ail** ὀρῶμαι]
 ὀρῶ **ail** 273 μεριδάρπαξ] ὁ **ail** ὃς numero **α** ab **a** signatum, ἀμείβεται **β**, ἄρπαξ **γ**,
 ἐν βατράχοισιν **δ** 274 ἄρπαξ ἐν βατράχοισιν] ὠρπάζων βατράχους **ail** ἀμείβεται]
 ἀμύνεται **ail** 275 πολεμόκλονον] τὴν **ail** 276 μιν] αὐτὸν τὸν μεριδάρπαγα **ail**
 ἐπισχύσουσι] κρατήσουσι **ail** 277 ὡς ἄρ' ἔφη χρονίδης] οὕτως εἶπεν ὁ ζεὺς **ail**

278 οὐ γὰρ ἀθην. 281 μέγα om. τιτανόκτονον ὀβριμόεργόν τε post hunc legitur: ὦ
 τιτᾶνας ἔπεφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων 282 ᾧ] ὡς Καπανῆα] ἥ κατὰ νῆα suprascriptum
 v. 284 ante v. 283 legitur 283 εὐκελάδοντα φῦλλα 285 πολόεντι κεραννῶ
 v. 287 abest 288 ὃ δ' ἄρ 289 ῥ'] τ' τοὺς δέ τε μύας 292 ᾧ] κτερε] ἐλέησε
 293 ὡς ῥά τε βατρ.: suprascriptum γρ' καὶ ὅς τις φθειρομένοισιν 294 ἀγκυλοχεῖλαι
 296 ὀστοφνεῖς] ὀστοφάγοι 297 βλαισσοὶ 298 δικέραιοι] δικάρηνοι ἀχείρεες sic!
 299 οἱ ῥά 302 ἐδύετο sequitur subscriptio: ἡ κρυερὴ μυοβατραχομαχία τέλος ἔσχεν +

ἐπαμείβετο] ἐξ ἀμοιβῆς ἔλεγε **a**il 278 ἀθηναίης] τῆς **a**il κρονίδη] ὦ **a**il οὐ γὰρ
 numero \bar{a} ab **a** signatum, σθέρος $\bar{\beta}$, ἀθηναίης $\bar{\gamma}$, ἄρης $\bar{\delta}$, κρονίδη $\bar{\epsilon}$ 279 ἰσχύσει] δυνῆ
ail ἀρηγέμεν] βορθεῖν **a**il αἰπὺν ὅλεθρον] κατὰ τὸν **a**il 280 πάντες] ὦ θεοὶ
ail ἴωμεν] πορευθῶμεν **a**il ἀρηγόνες] βοη **a**il 281 τιτανόκτονον] τὸ **a**il
 ὀβριμόεργον] ποῖον; τὸ ἰσχυρόν **a**il 281^b ᾧ] ἐν τῷ ὀπλῳ **a**il ἀρίστους] τοὺς **a**il
 ἔξοχα] τοὺς ἐξόχως **a**il 282 ὡς] καθάσπερ **a**il ὀβριμον] ἰσχυρόν **a**il 283 καὶ] τὸ
 σχῆμα **a**il μέγαν] ἐξο **a**il εὐκελάδοντα] κατὰ γίγαντα, τὸν μεγάλως ἡχοῦντα **a**il
 φῦλλα] γένη **b**il 284 ἀλώσεται] κρατῇ **a**il γονευθήσεται **b**il 285 ἔφη] ὁ ἄρης **a**il
 ἔβαλε] ἔτρωσε **a**il πολόεντα] κανστικόν **b**il 286 ἐλέλιξεν ὄλυνπον] εἰάραξε καὶ
 ἐκίνησε τὸν οὐρανόν **a**il 288 ἥκ' ἐπιδινήσας] ἡσύχως ἐπιστραφεῖς **a**il ὃ δ' ἄρ ἐπτατο
 χειρὸς ἄνακτος] ὁ δὲ κεραννὸς ἐπέτασε διὰ τῆς χειρὸς τοῦ διός **a**il 289 πάντας] τοὺς
 μύας καὶ βατράχους **a**il τοὺς δέ τε μύας] τοὺς μύας δὲ περισσῶς **a**il 290 ὡς ἀπέληγε]
 οὕτως ἔπανε **a**il 291 ἔλπετο] ἡλπιζε **a**il πορθήσειν] πορθήσαι **a**il αἰχμητῶν]
 πολεμικῶν **a**il 293 ῥά] δὴ **b**il ἀρωγὸν κτε.] ὁ ζεὺς **a**il 294 νωτάκμονες] οἱ
 ἀκμάζοντες κατὰ τὰ νῶτα, ἡγουν ἀνδρεῖοι **a**il ἀγκυλοχεῖλαι] οἱ ἔχοντες χεῖλη ἀγκύλα
ail 296 ὀστοφάγοι] οἱ ἐσθίοντες τὰ ὀστέα **a**il ἀποστίλβοντες] οἱ **a**il
 297 βλαισσοὶ] λοξοὶ **a**il χειροτένοντες] μακρόχειρες καὶ τὰς χεῖρας τείνοντες **a**il
 298 δικάρηνοι] δύο κεφαλὰς ἔχοντες **a**il ἀχείρεες] οἱ μὴ ἔχοντες χεῖρας **a**il 299 στο-
 μάτεσσιν] ἐν **a**il 300 ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι] ἐτζακίζοντο δὲ καὶ συνεθλάττοντο τὰ
 κόν **a**il 301 huic versui adscriptum: |||ἔστι σὺν τούτοις |||οἷς |||ἔπεν **a** (lineis directis mar-
 ginem significavi) ἔμειναν] ἐκρατέρησαν **a**il 302 φρυγὴν] γόβον **a**il ἐδύετο] ἐδυνε
ail 303 τελετή] καὶ τέλος **a**il ἐξετελέσθη] ἐπληρώθη **b**il

Index auctorum.

Αἰσχύλος ad vs. 72

(Ἀπολλόδωρος 78)

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς μεγάλοις ῥητοῖς 13

(Ἀριστοφάνης) ὁ κωμικός 70

Γοργίας ὁ ῥήτωρ 1

Λιονύσιος (ὁ Περιηγητής) 18

Ἡρωδιανός 73

Κορνοῦτος (?) ὁ ἱστορικός 171

(Ἀνκόφρων) ὁ Χαλκιδεύς 79

Ὅμηρος (152). ἐν τῇ Ἰλιάδι 1. 11. ἐν τῇ

Ὀδυσσεΐα 1. τῇ Μυνοβατραχομαχίᾳ 1

Πλάτων Τιμαίῳ 1

Τξέτιζης 72

Τίγρητος τοῦ Καρὸς Μυνοβατραχομαχία 1

Φερεκύδης 78

Χοιροβοσκός 73

His veterum Byzantinorum „στιβάσι λόγων“ epimetri loco nonnullas addere iuvat recentiorum.

Aphorismen aus der neuesten Homerlitteratur.

1. ἄθροός, nicht ἀθρόος, schrieb Aristarch im Homer, und Herodian stimmte ihm bei. In der That, wenn irgendwo, so ist hier die Ignoranz dieser alten Grammatiker augenscheinlich! Weiss doch heute jeder Schüler, dass zwei auf einander folgende Silben im Griechischen nicht mit Aspiraten anfangen, und La Roche hat es mit eben so neuen als passenden Beispielen belegt in der adnotatio critica ad Odyss. α 27, wo er versichert, Aristarch's Schreibung „*caret omni ratione*“. Dass derselbe Gelehrte ein Jahr früher (Homer. Textkr. S. 181) noch sagte: „*Es unterliegt somit keinem Zweifel, dass im Homer nach den besten Zeugnissen ἄθροός zu schreiben ist*“ — das wird man billig mit dem bekannten dies diem docet entschuldigen, um so mehr, da er später wieder anderer Ansicht geworden in der Vorrede zu den Homer. Unters. S. XI versichert, dass bezüglich der Aspiration „*wirklich nur die Ueberlieferung entscheidend ist*“.

2. Bei Hesiod scut. 199 ἔγχος ἔχονσ' ἐν χειρὶ || χρυσέην | τε τρυφάλειαν zu lesen, wäre abscheulich: dies gefunden und zum erstenmal ausgesprochen zu haben, ist ein unbestrittenes Verdienst La Roche's Homer. Unters. S. 41. Ebenda S. 15 finden wir die überraschende Entdeckung, dass bei Homer „*πλέων einsilbig und πλέονσα zweisilbig zu sprechen*“ sei, durch Citate aus Thiersch's Grammatik vollkommen zweifellos gemacht, und darnach haben wir nun mit La Roche zu lesen:

σὴν ἐς πατρίδ' ἰκοῖο || πλέων ἐπὶ | οἶνοπα | πόνοιον δ 474

νῆϊ πολυκλήιδι || πλέων ἐπὶ | οἶνοπα πόνοιον H 88

ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ | πλέων νύξ K 252

und so fort. Ein Seitenstück hierzu hat neulich der Philologische Anzeiger II (1870) S. 187 geliefert, wo uns ein Anonymus erzählt, Aristoteles habe Ξ 440 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἐκτορ' αἰλλοφρονέοντα gelesen.

3. Wir zweifeln nicht, dass dies bald seinen Weg auch in die Schulausgaben finden wird. So belehrt La Roche in der Einleitung zur Ilias S. XXII die Schüler über die Positionslänge: „Ausnahmen kommen blos da vor, wo das Metrum die Kürze erfordert“, und führt als Beispiel u. a. an φαρείρης Θ 123 [lies 323]. Vorausgesetzt, dass der Schüler das versteht, wird er nicht einwenden: aber die Messung φαρείρης ∪ ∪ ∪ scheint doch nicht durchaus nothwendig gewesen zu sein (etwa wie in Ἀφροδίτης ∪ ∪ ∪ —), da wir doch φ 417 lesen γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντισθε φαρείρης. Es wäre interessant zu wissen, was der Lehrer darauf erwidern soll.

4. Homer. Unters. S. 8 sagt La Roche: „Dass auch Aristarch ἀνδροτῆια und nichts anderes geschrieben hat, ergibt sich deutlich aus der Bemerkung des Aristonikos zu Ω 6. Man lasse deshalb ἀνδροτῆια, wie so manches andere, als Singularität im Homer stehen“. Wenn also, wie derselbe Verfasser versichert, 2 185 nicht bloss Aristarch, sondern auch Hesychios und die Handschriften τεμένη haben, was ist denn der Grund, warum dies der Conjectur τεμένεα hat weichen müssen? Nun — eben die Singularität, weil irgendwer sagt: οὐδὲν ἀδιαίρετόν ἐστι τῶν εἰς ὅς ληγόντων οὐδετέρων παρ' Ὀμήρῳ καὶ τὸ πληθυντικόν.

5. Einer der vielen Verehrer des grossen Homerkritikers wird sich hoffentlich recht bald der dankbaren Aufgabe unterziehen, aus den zahlreichen Schriften desselben einen Commentar zum Homer zu excerpieren — etwa nach folgender Probe. La Roche Homer. Textkr. S. 142: „Dass Aristarch A 374 καὶ λίσσετο geschrieben habe, dafür lassen sich keine Beweise und auch keine gleichartigen Fälle beibringen“. Derselbe Homer. Unters. S. 51: „A 15, 374 schrieb Aristarch καὶ λίσσετο und nicht ἐλίσσετο mit Recht.“

6. Denn dass auch selbst die in der Odyssee - Ausgabe mit ziemlicher Ausdauer geübte Citiermethode den Bewunderern La Roche's immer noch nicht vollkommen Genüge gethan, dafür statt vieler nur ein Beispiel. Der Herausgeber schreibt 300 und sonst ἄσσον, ohne auf seine Homer. Textkr. S. 206 zu verweisen, wo er sagt: „Die Alten betonten ἄσσον“, ja auch „der Venetus A hat meist ἄσσον.“

7. Es ist zu verwundern, wie hartnäckig die Philologen an gewissen Irrthümern festhalten! Schon in seiner Untersuchung über den Hiatus und die Elision bei Homer (1860) S. 20 hat es La Roche mit klaren Worten ausgesprochen, „dass die drei grossen Alexandrinischen Kritiker den Text der Homerischen Gedichte bald mehr bald minder geändert haben, um den Hiatus zu entfernen, bald wieder denselben beibehielten: eine Consequenz lässt sich nicht wahrnehmen, doch scheinen sich Zenodot und Aristophanes, namentlich letzterer, getreuer

an die Ueberlieferung gehalten zu haben als Aristarch“ — und noch immer, fürchten wir, dürften manche der Ansicht sein, dass Aristarch der conservativere Kritiker gewesen. Und doch — wer wollte es ihnen verargen im Hinblick auf desselben Verfassers Worte Homer. Textkr. S. 193 f.: „Die Formen des Adjectivs sind an allen den genannten Stellen ebenso zulässig wie das Adverbium: ein bestimmtes Prinzip in der Wahl dieser beiden lässt sich bei keinem der drei Alexandriner erkennen. Sie werden also wohl ihren Handschriften gefolgt sein, und da dem Aristarch bessere und eine grössere Anzahl zu Gebote standen, so folgen wir dem Aristarch: damit dürfte wohl diese Streitfrage am einfachsten erledigt sein“.

8. Nun aber ist es ja sonnenklar, wie La Roche (über Hiatus S. 13) schreibt, dass γ 40 δῶκε δ' ἄρα σπλάγγων μοίρας καὶ οἶνον ἔχουσιν | χρυσέῳ ἐν δέπαϊ die „wahre“ Lesart ist und dass dieses ἐν erst Aristarch „und nach ihm der ganze Chor seiner Nachbeter“ in den vorhergehenden Vers brachte, um den Hiatus zu entfernen: δῶκε δ' ἄρα σπλάγγων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχουσιν | χρυσέῳ δέπαϊ — wobei denn allerdings wirklich höchst befremdlich ist, in diesem Chor der Nachbeter auch — La Roche mit seiner Odyssee-Ausgabe zu finden.

9. „Habe ich denn“, wird der genannte Herausgeber einwenden, „in der praefatio zur Odyssee pag. III nicht deutlich genug den Grund dafür angegeben: *quum ultra Alexandrinorum recensiones non regredi constitui?*“ Es ist wahr, so steht dort wörtlich zu lesen, und jeder Einsichtige wird es also, namentlich mit Rücksicht auf den „deutlichen Beweis“, den La Roche Homer. Textkr. S. 219 dafür beigebracht, „dass eine strenge Durchführung der Analogie, wie es Aristarch versucht hat, nicht zu bewerkstelligen ist“ — man wird es, meinen wir, nur loben, dass La Roche a. a. O. das aristarchische γηθοσύνη ohne subscriptum verwirft mit dem Bemerkten: „wir schreiben also mit Aristophanes und Herodian N 29, λ 540 γηθοσύνῃ“. Und die ein Jahr später erschienene Odyssee? — ja die steht freilich wieder im aristarchischen Nachbeterchor! — In der Schrift über den Hiatus S. 14 liest man: „α 35 [vielmehr 38] schrieben Zenoäot und Aristophanes nach Schol. Q Harl. Ἐμεῖαν πέμπαντε εὐσχοπον ἀργεῖφόντην, dies war gewiss die ursprüngliche Lesart“ . . . Nun — auch hier lässt sich also „die ursprüngliche Lesart“ auf die gewichtige Auctorität zweier Alexandriner zurückführen, und sogar wieder auf die des höchst conservativen Aristophanes, und — wieder finden wir La Roche mit seiner Ausgabe im Chor der aristarchischen Nachbeter! Wir wissen nicht genau, ob im Hinblick auf diese und ähnliche gewiss nur scheinbare Widersprüche geschrieben ist, was in der Vorrede zu den Homer. Untersuchungen S. VII steht: „warum sollte ich mir einbilden wollen etwas dauerndes und abgeschlossenes geschaffen zu haben?“

10. Auch das ist zu wissen wichtig, dass in der praef. ad Odys. p. III La Roche ausdrücklich versichert, er sei von der handschriftlichen Auctorität nur da abgewichen, wo ihn sichere Gründe — *certaines raisons* — dazu bestimmten. Und mit Recht, wie sich versteht. Nun heisst es in der Schrift über den Hiatus S. 10: „x 17 haben die besten Handschriften und sogar

auch Dindorf ἐγώ, andere, darunter auch Bekker 2 ἐγών“. Wir, die wir solche Aussprüche des grossen Kritikers und Handschriftenkenners auf Treu und Glauben hinzunehmen haben, sind nun freilich überrascht, in seiner Ausgabe ἐγών, und noch überraschter, in der adnotatio critica dafür weder certae rationes, noch rationes überhaupt zu finden.

11. Und doch — Bücher machen ist keine Kleinigkeit! „Wie mühevoll solche Arbeiten sind“, sagt La Roche Homer. Unters. S. VII, „möge Hr. E. daraus entnehmen, dass ich jetzt bereits zwei Jahre [man denke!] meine ganze freie Zeit zu einer Zusammenstellung des kritischen Apparates zur Ilias verwende“. Es ist wahrhaft erstaunlich! Ja was wird der stauende Leser wol sagen, wenn er sogar findet, dass auch das recht umfangreiche Buch, worin obiges Bekenntniss zu lesen ist, grösstentheils — in eben jenen zwei Jahren geschrieben und ediert ist!

12. Wir schliessen für diesmal mit einem Citat aus La Roche's proleg. ad Odys. p. XLII: *Talia si recepissem, commentarium auctus quidem essem, sed non commodo suo.*

Nomina civium academicorum

qui

praemia quaestionibus litterariis superiore anno proposita meruerunt.

Ordines

Theologorum, Iuristarum, Medicorum

nullos invenerunt praemiorum competitores.

Ordo Philosophorum

Praemio ornavit G. E. A. Mollmann propter dissertationem philologicam.

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA
881H88.YL C001
VARIETAS LECTIONIS ET SCHOLIA AO BATRACH

3 0112 023799445